

Година ХСII

Russ Harlow

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

Увид у
књигу пророка
Исаије (I)

Јул - Септембар 2016

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За Молићвени дом на острву Марс
- 5 Стање у коме се налази виноград
- 10 Зрели за реформацију
- 15 Суочавање са стварношћу
- 20 Расуђивање о праведности
- 25 Наш саосећајни Отац
- 30 Прилог прве суботе: *За мисионске школе и образовне пројекте*
- 31 Савез са неверницима
- 36 Језекија
- 41 Понос и понизност
- 46 Одговорност човечанства
- 51 Прилог прве суботе:
За санаторијум у Бањосу, Еквадор
- 52 Упутства за кратке
- 57 Саосећање према покајницима
- 62 Порука за садашње време
- 67 Мисија за садашње време
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСII

Број 3

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у гради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Излази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Стеван Тодоровић

Лектура:
Таијана Лукић

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Библијске лекције ће се у наредна два тромесечја бавити Увидом у књигу пророка Исаије.

Књига пророка Исије није нужно написана по хронолошком реду као приповедачка историја. Велики део ове књиге садржи пророчка запажања која су овом Божјем служи дата кроз визије и која су записана за наше поучавање и просвећивање.

"Он (Исаија) је шездесет или више година стајао пред децом Јудином као пророк наде а његова предсказања о будућем тријумфу Заједнице била су све смелија." – *Пророци и цареви, 207.208.*

"Позиви које је пророк упућивао становницима Јуде да управе поглед на живог Бога и прихвате Његове милостиве дарове, нису били узалудни. Било је људи који су искрено послушали, и напустивши своје идоле обратили се Господу. Сагледали су љубав, милосрђе и саосећање свога Творца. У мрачним данима који ће наступити у историји Јуде, када у земљи преостане само мален остатак, пророкове речи требало је и даље да доносе плод одлучне реформације. Исаија је рекао: 'У то ће вријеме човјек погледати на творца својега, и очи његове гледаће на свеца Израилева; а неће погледати на олтаре, дјело руку својих, нити ће гледати на оно што су начинили прсти његови, ни на лугове ни на ликове сунчане' (Ис. 17,7.8)." – *Пророци и цареви, 214,215.*

Овде видимо реформацију на делу, потпомогнуту Исаијином пророчком мисијом. Зар данас није време за исту такву реформацију? Заиста можемо разумети зашто су ове лекције толико важне за нас у припреми за последњи суд, који, како нам је речено, мора почети 'од куће Божије' (1 Петрова 4,17).

Можемо са сигурношћу схватити да су чистота и светост биле важне теме које је Исаија наглашавао. Зар и ми нећемо чинити исто то, с обзиром на то да стојимо на самој граници небеског Ханана?

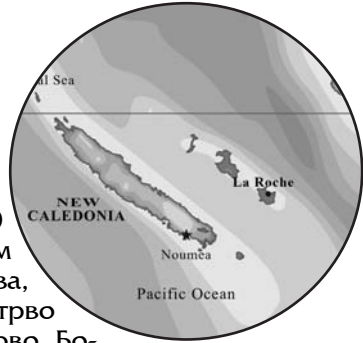
"Под утицајем Светог Духа мора доћи до пробуђења и реформације. Буђење и реформација су два различита појма. Буђење значи обнављање духовног живота, оживљавање сила ума и срца, васкрсавање из духовне смрти. Реформација подразумева реорганизацију, промену идеја и теорија, навика и праксе. Реформација не може донети добар род правде ако није повезана са пробуђењем под утицајем Светог Духа. Буђење и реформација треба да изврше дело које им је намењено и у томе морају бити повезани." – *Rewiev and Herald, February 25, 1902.*

Нека нас Бог води током ових проучавања, како бисмо кроз Њега могли стећи ово искуство!

Генерална конференција, Одсек за субојшну школу

Добровољни њрилоџ њрве субоџе
За цркву на острву Мари,
Нова Каледонија

Нова Каледонија, са копненом површином од 18,576 км², је архипелаг који припада Француској, а налази се у јужном Пацифику. Смештен је 1,500 км источно од Аустралије и 2,000 км северно од Новог Зеланда. Група острва, део Меланезије, укључује главно острво Гранде Терре, архипелаг Белеп, Острво Борова, и неколико удаљених острваца – Lifou, Ouvea и Мари.

Популација од 268,000 становника (податак од августа 2014) подељена је у три провинције – Северна Провинција, Јужна Провинција и Louailu Islands Провинција. Становништво је мешавина Меланезијских урођеника Нове Каледоније, Полинежана, Увеанаца, Европљана и људи из југоисточне Азије. Главни град ове територије је Ноумеа.

Половина становништва, укључујући већину Европљана, Увеанаца, Вијетнамаца и половину меланезијских и полинезијских мањина је римокатоличке вероисповести. Присталице протестантизма су скоро у потпуности Меланезјани. Постоје и многе друге хришћанске групе, као и мали број муслимана.

Порука пробуђења и реформације стигла је у Нову Каледонију 1984. Године. Дело је напредовало до те мере да данас постоје две групе верника у Ноумеа и једна група на острву Мари. Наша вест још треба да допре до Северне Провинције.

У свом зачетку, мисија у Новој Каледонији била је повезана са пољем Француске Полинезије. Међутим, 2012. године мисија се прикључила Генералној Конференцији, а у децембру 2013. постала је једна од седам мисија које су основале мисију Јужнопацифичке Уније.

Милошћу Божјом, један брат са острва Мари покљонио нам је земљиште за изградњу цркве. Сада ћемо по први пут градити Дом молитве Господу. Међутим, наша средства су недовољна да бисмо завршили овај пројекат. Стога молимо нашу браћу и сестре широм света за помоћ у реализацији овог плана. Док нас се будете сећали у својим прилозима, ми се молимо да вас Господ дивно благослови и обаспе све изобилном милошћу.

"Нека дају славу Господу, и хвалу његову нека јављају по острвима" (Исаија 42,12).

Ваша браћа и сестре из Нове Каледоније

Сћање у коме се налази виноград

"Што је још требало учинити винограду мојему што му не учиних? кад чеках да роди грожђем, зашто роди вињагом?" – *Исаја 5:4.*

"Потчините своју самовољу, своје специфичне навике које су вам тако дуго идоли, како бисте могли примити начела истине. На тај начин ћете постати грана правог чокота, и нећете рађати вињагом, већ богатим гроздовима драгоценог плода." – *The Review and Herald, April 12, 1892.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 5-9; 203,204.*

Недеља

26. јун

1. ДРАГОЦЕНИ ВИНОГРАД

а. Са којим циљем је Творац основао израиљску нацију? I Мојсијева 12:2; V Мојсијева 7:6-8; 26:17-19.

.....

.....

б. Зашто је овај народ требало да буде дубоко захвалан Богу? V Мојсијева 32:9-12.

.....

.....

с. По Божјем плану, како је Израил требало да буде благослов другим народима, и како се ово може применити на нас данас? V Мојсијева 4:5-8; Матеј 5:16.

.....

.....

"Око Господње почива на сваком припаднику Његовог народа. Он за свакога има један план. Његова је намера да они који се придржавају Његових светих прописа буду изабрани народ..."

"Не само овом свету, него читавом свемиру ми треба да откријемо начела (Божјег) царства." – *VI Сведочанство, II (стари издање).*

2. СТАЊЕ ВИНОГРАДА ДАНАС

а. Зашто је Бог био разочаран виноградом који је толико волео? Исаија 5:1-4.

"Желели су (Јевреји) да присвоје плодове винограда у коме су били постављени као пристави. Чак су их и незнабошци презирали због њихове лаконости и похлепе. Тако је незнабожачком свету пружена прилика да погрешно тумаче карактер Божји и законе Његовог царства." – *Пророци и цареви*, 8.

б. Када црква не доноси род са правог чокота? Јован 15:4.

"Своју Заједницу Господ је као чокот винове лозе засадио на плодној земљи... Али тај Богом засађени чокот стално нагиње ка земљи и своје изданке и витеце обавија око људских подупирача. Његове бујне лозе шире се на све стране, али уместо грожђем рађају изродом..."

"Господ је своју Заједницу обдарио великим благословима. Правда захтева да она примљене таленте врати с добитком. Како се увећава обиље истина које су јој поверене, увећавају се и њене обавезе. Али уместо да развија ове дарове и да се даје на савршенство, она је пала испод нивоа достигнутог у свом најранијем искуству. Промена у њеном духовном стању наступила је постепено и готово неприметно. Како је почела да тражи одобравање и пријатељство овог света, њена вера све више слаби, њена ревност ишчезава, а усрдна побожност уступа место мртвом формализму. Сваки корак у приближавању свету, корак је даље од Бога. Кад почну да се негују охолост и амбиције овог света, Дух Христов се повлачи, а настају супарништво, раздор и свађа што Заједницу збуњује, растројава и слаби." – *V Сведочанство*, 222.

с. Какве плодове Бог жели да ми доносимо? Галатима 5:22,23.

"Плодови које Христос од своје Заједнице, после овако стрпљиво улагане пажње и бриге, с правом очекује, јесу: вера, стрпљење, љубав, дуго подношење, духовна усмереност и кротост. То су гроздови духовних родова који и усред олује и мрачних облака сазревају исто тако добро као и на пријатним зрацима сунца." – *V Сведочанство*, 109.

3. ИЗБЕГАВАЊЕ ПОВРШНОГ ИСКУСТВА

а. Опиши стање Господњег винограда у раном периоду владавине Озије, цара Јудиног. II Царевима 15:1-3; II Дневника 26:1-7,15.

"Дуга владавина Озијина (такође познатог као Азарија), у земљи Јудиној и Венијаминовој, била је обележена напретком већим него под било којим другим владарем од смрти Соломунове (скоро два столећа раније). Његова војска је уз благослов неба повратила неке земље које су биле изгубљене у протеклим годинама. Подизани су градови и утврђења, и положај нације међу околним земљама био је у великој мери ојачан. Трговина је оживела, богатство других земаља сливало се у Јерусалим." – *Пророци и цареви, 203.*

б. Наведи неке духовне недостатке који су покварили овај приказ. II Царевима 15:4.

"Међутим, спољашњи процват (под Озијом) није био пропраћен одговарајућим оживљавањем духовне силе. Обреди у храмовима вршени су као и ранијих година и многи људи су се окупљали да славе живог Бога; али су гордост и формализам постепено заузели место смерности и искрености." – *Пророци и цареви, 203.*

с. Какве потешкоће ћемо имати ако занемаримо да искоренимо зло? Песма над песмама 2:15.

"Многи брижљиво негују недостатке у свом карактеру и налазе изговоре за њих; али они се морају излечити. Свако одступање од онога што је исправно је грех, а грех мора бити уклоњен. Не смемо себи допустити да ходимо немарно пред својом браћом или пред светом.

"Многи изнова и изнова признају своје грехе али их не остављају кроз искрено покајање. Ако не будемо имали непоколебљиву намеру и Божју милост као помоћ, чврсте одлуке и будно бдење биће узалудни и немоћни кад искушења нападну душу." – *The Signs of the Times, March 6, 1884.*

"Мале лисице које кваре винограде, мала занемаривања, мали недостаци, ситно непоштење, незнатно одступање од начела заслепљују душу и одвајају је од Бога." – *In Heavenly Places, 226.*

4. УКАЉАНИ ПОНОСОМ

а. Зашто је Озију снашла пропаст? II Дневника 26:16-21; IV Мојсијева 15:30.

"Грех који је имао тако страшне последице по Озију, био је грех славољубља. Насупрот јасној заповести Божјој да само Аронови потомци могу служити као свештеници, цар је ушао у цркву 'да кади на олтару кадионом'. Првосвештеник Азарија и остали свештеници успротивили су се томе и молили цара да се окане своје намере. Они су говорили цару да је згрешио и да му неће 'бити на част пред Господом Богом' (II Дневника 26:16,18).

"Озија се разгневио што су њега, цара, укорили на такав начин. Међутим, није му било дозвољено да оскврни светињу будући да је наишао на сложено негодовање оних који су за то били надлежни. Док је ту стајао пун гњева и побуне, изненада га је погодила казна Божја. На његовом челу појавила се губа. Побеглао је у страху и никад се више није појавио у храму. До дана своје смрти – која је наступила после неколико година – Озија је остао губав као живи пример лудости одбацивања јасних речи 'тако говори Господ'. Ни његов високи подложај, ни дуг живот службе нису могли оправдати грех славољубља којим је окаљао последње године своје владавине и навукао на себе казну Неба." – *Пророци и цареви, 203,204.*

"Бог је поставио људе на одређене положаје у својој цркви, и Он неће да они иступе са места на које их је Он именовao. Ако им Бог подари успех у њиховим подухватима, они не треба да се узохولة, и да сматрају да су оспособљени за посао за који нису подесни, и на који их Бог није позвао." – *The Review and Herald, August 14, 1900.*

б. Како Бог гледа на охолост? Приче 6:16,17; Јаков 4:6.

"Онај који је пао под утицај неког тешког греха може да осети своју срамоту и беду, и схвати да му је потребна Божја милост. Охоли и поносити, напротив, не осећају никакав недостатак и затварају врата свога срца пред Христом и неизмерним благословима које Он собом доноси." – *Пути Христове, 27.*

"Понос, самопоуздање, љубав према свету, изналажење грешака, огорченост, завист, све су то плодови које доносе многи који исповедају Христову религију. Њихово понашање је у оштрој супротности са Христовим карактером... Са таквим обраћењем Христос нема никакве везе." – *The Review and Herald, April 15, 1902.*

5. СУОЧИТИ СЕ СА ПОСЛЕДИЦАМА ИЛИ ОДАБРАТИ ПОСВЕЋЕЊЕ?

а. Опиши околности које су владале у Израиљу и Јуди у време кад је Исаија био позван у пророчку службу. Исаија 1:1-9,21-23.

"Озијина владавина се завршавала, Јотам је већ носио многе терете државне одговорности кад је Исаија, који је био царског порекла, позван још као млад човек да врши пророчку дужност... Божја заштита је била ускраћена, а асирска војска се припремала да преплави земљу Јудину.

"Али те спољне опасности, ма како изгледале велике, нису биле тако озбиљне као унутрашње. Изопаченост народа изазивала је код слуге Господњег силну збуњеност и дубоко очајање." – *Пророци и цареви*, 204.

б. Како укратко можемо објаснити патње верних тада и данас? Псалм 11:3.

"С угњетавањем и богаћењем дошли су гордост и раскош, пијанство и оргије... Безбожност је до те мере била завладала у свим слојевима да су они малобројни, који су остали верни Богу, често долазили у искушење да падну у малодушност и попусте обесхрабрењу и очајању." – *Пророци и цареви*, 205.

"Док други теже за земаљским уживањима, ви треба да чезнете за непобитним обећањем љубави Божје, молећи се усрдно и искрено: Ко ће ме научити како да утврдим свој позив и избор?" – *II Сведочанство*, 156.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта је био узрок опадања вере у Божјој цркви?
2. Наведи један наизглед мали пропуст током Озијине владавине.
3. Зашто Бог сматра охолост толико тешким грехом? Да ли и ми тако гледамо на тај грех?
4. Како је површни напредак Јуде коначно деловао на њих као народ?
5. У веку моралног пропадања, шта Божји верни остатак треба да разуме?

Зрели за реформацију

"И у оно вријеме седам ће жена ухваћити једнога човјека го-
ворећи: свој ћемо хљеб јести и своје ћемо одијело носити, само да
се зовемо твојим именом, скини с нас срамоту." – *Исаија 4:1.*

"Не треба да се држимо својих путева, сопствених планова и
идеја; треба да се променимо обновљењем свога ума како бисмо
могли окушати шта је та добра, угодна и савршена воља Божја." –
The Upward Look, 218.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ:

I Сведочанство, 201-204;

IV Сведочанство, 601-620.

☐ *Недеља*

3. јул

1. СЕБИЧНА ПОХЛЕПА

а. Опиши Јудино стање у време кад је Јотам, Озијин син, почео
да преузима све веће одговорности пре очеве смрти. П Ца-
ревима 15:34,35; Осија 10:13; 11:7.

"Они којима је било намењено да буду видели народима навукли
су на себе гњев Божји својом побуном и отпадништвом. Многа зла
која су убрзала пропаст северног царства и на која су јасно указали
Осија и Амос, сада су изопачавала и царство Јудино." – *Пророци и
цареви, 204,205.*

б. Како су Богом дана материјална средства била употребља-
вана? *Исаија 3:14,15; 5:8; 10:1,2.*

"Ситуација је била нарочито неповољна у социјалном погледу. У
жељи за добитком људи су састављали кућу с кућом и њиву с њивом.
(Види Ис. 5:8). Правда се изопачила и није било никаквог сажаљења
према сиромасима... чак су и судови, чија је дужност била да штите
беспомоћне, били глуви за вапаје сиромашних и напаћених, удовица
и сирочади." – *Пророци и цареви, 205.*

2. МЛАДАЛАЧКА ОХОЛОСТ

- а. Шта је Бог најавио као последицу охолости и љубави према истицању које су се појавиле заједно са угњетавањем? Исаија 2:11,12; Приче Соломунове 29:23.**

"Охолост срца је страшна црта карактера. 'Охолост долази пред погибао.' Ово је законитост која се потврђује и у породици, и у Заједници и у нацији." – *IV Сведочанство*, 358.

"Оног тренутка кад се почнемо осећати самозадовољнима и самопоузданима, тада смо у опасности од срамотног неуспеха." – *This Day With God*, 277.

- б. Какву ситуацију је Исаија пророковао, и како је она утицала на спровођење правде? Исаија 3:4-6,12. Како можемо бити сигурни да су наша деца правилно обучена да избегну овај разорни утицај данас?**

"Родитељи, уопште узевши, не заузимају правилан став према својој деци. Не ограничавају их као што би требало, него им допуштају да расту у охолости и да се поводе за својим сопственим склоностима. У стара времена родитељски ауторитет је био поштован и уважаван; деца су била потчињена својим родитељима слушајући их са страхопоштовањем; међутим, у ово последње време тај ред је постао обрнут. Неки родитељи су потпуно потчињени својој деци. Они се не усуђују да се успротиве вољи своје деце, и зато им се потчињавају. Међутим, докле год су под кровом својих родитеља и зависе од њих, деца су дужна да се потчињавају њиховој контроли. Родитељи морају бити одлучни, захтевајући да се њихова гледишта с правом уважавају." – *I Сведочанство*, 201.

"Родитељи, учините дом извором среће за своју децу. Под тим не сматрам да треба да им попустате. што им више удовољавате, то ће бити теже да управљате њима, а и њима ће бити теже да живе истинским, племенитим животом када оду у свет. Ако им дозволите да поступају по својој вољи, њихова чистота и љупкост карактера брзо ће избледети. Учите их да буду послушни. Нека увиде да се ваша реч мора поштовати. Они ће испрва бити наизглед несрећни због тога, али ће их то сачувати од велике несреће у будућем животу. Нека управљање домом буде праведно и нежно, пуно љубави и саосећања, а ипак чврсто и исправно. Не дозволите ниједну реч непоштовања нити дело непослушности." – *The Signs of the Times*, *Ajrupul* 8, 1903.

"Мајка не би требало никада да допусти свом детету да стекне предност над њом." – *Child Guidance*, 283.

3. СЈАЈ И ГЛАМУР

- а. Наведи неке од замерки које је Бог имао против сионских жена у Исаијино време (користите библијски речник за боље разумевање). Исаија 3:16-23.**

"Склоност према истицању наводи на расипност, и у многим младим људима уништава жељу за племенитијим животом. Уместо да теже за образовањем, они се веома рано прихватају неког посла да би зарадили новац и тако задовољили своју страст за одевањем. Ова страст је многе младе девојке одвела у пропаст..."

"Чак и богослужења и дан одмора нису изузети од власти моде... Црква је постала место за одржавање модних ревија, и о моди се размишља више него о проповеди." – *Васџиџање*, 221.

"Идолопоклонство према облачењу је морална болест." – *Child Guidance*, 432.

"Немали број наших чланова је у назадовању. Они се поводе за светском модом. Њихова духовност умире. Корак по корак, они се све више приближавају љубави према свету. Себичност и понос их обузимају, а Божја љубав налази мало места у њиховом срцу. Некада ревни реформатори сада су равнодушни. Сестре које су се некада једноставно облачиле сада се прилагођавају моди." – *The Review and Herald*, November 17, 1904.

- б. Насупрот изазовном одевању, како хришћани треба да се облаче? I Тимотију 2:9; Римљанима 13:14.**

"Ако желиш, можеш изабрати живот и спасење, или можеш изабрати да угађаш себи и да своје драгоцене часове пробе користиш да своје лице учиниш привлачним, како би пријало оку световних и чулних особа, да би ти лажљиве усне ласкале, и да би на крају пожњела оно што си посејала – изопаченост." – *Daughters of God*, 121.

"Прави хришћани су узвишени у својим разговорима; иако верују да је учествовање у лудим ласкањима грех, они су ипак љубазни, пријатни и добродушни. Њихове речи су искрене и истините. Они су часни у поступању са својом браћом и са светом. У свом облачењу они избегавају сувишне детаље и разметљивост; њихова одећа је скромна, уређена са мером и укусом." – *Christian Temperance and Bible Hygiene*, 87.

4. ОДАБЕРИТЕ ВИСОКИ ПОЗИВ

а. Које озбиљне последице ће навике разметљивости и изазовности у облачењу имати на нашу духовност ако не буду одстрањене из цркве? Исаија 3:24-26; Матеј 5:27,28.

"Љубав према украшавању угрожава морал, и жену која као хришћанка треба да се одликује чедношћу, разборитошћу и чистоћом, чини управо супротном ономе што треба да буде. Раскошна и упадљива одећа често подстиче чулност у срцу оне која их носи и буде ниске страсти у срцу оних који је посматрају." – *IV Свед.*, 618.

"Мода изопачује ум и поткопава духовност нашег народа. Робовање моди све више узима маха и међу адвентистима седмог дана и чини више него све друго да одвоји наш народ од Бога. Показано ми је да су правила наше Заједнице у том погледу непотпуна. Свако испољавање охолости у одевању, које је забрањено у Речи Божјој, требало би да буде довољан разлог за примену црквене дисциплине. Ако и поред свих опомена, позива и молби наставља да се спроводи своја изопачена воља, то се може сматрати јасним доказом да срце није уједињено са Христом. 'Ја' и само 'ја' постаје предмет обожавања, и један такозвани хришћанин може многе да одврати од Бога.

"На нама као народу је тежак грех што допуштамо да се чланови наше Заједнице одевају на начин који није у сагласности са нашом вером. Морамо се пробудити одмах и затворити врата пред заводљивим кушањима моде. Ако то не учинимо, наше скупштине ће се деморалисати." – *IV Сведочанство*, 620.

б. Опиши упутства која треба да прими наша омладина. Титу 2:3-6; I Петрова 3:1-4.

"Девојке треба поучавати да се истинска привлачност женствености не налази само у лепоти облика, или у достигнућима; већ у кротком и тихом духу, у стрпљењу, великодушности, љубазности и спремности на рад и жртву за друге. Њих треба научити да раде, да се школују са одређеном сврхом, да живе за неки циљ, да имају поверења у Бога и да Га се боје, и да поштују своје родитеље. Тада ће, како буду одрастале, бивати све чедније, самосталније и вољеније. Такву жену биће немогуће понизити. Она ће избећи искушења која су упропастила многе душе." – *Child Guidance*, 140.

5. ЗВАТИ СЕ ИМЕНОМ - ИЛИ БИТИ ОБРАЋЕН КРОЗ СПАСИТЕЉА?

- a. У какву духовну замку је упао Божји народ, и у време Исаије и у нашим данима (имајте на уму да у библијским симболима, "седам" означава пунину а "жена" се често односи на цркву - Јеремија 6:2)? Исаија 4:1. Какав је Божји одговор? Ис. 55:8,9.

"Морамо се уздићи на виши духовни ниво да бисмо били достојни свог хришћанског имена." – *V Сведочанство*, 572.

"Хришћанска борба није живот попуштања апетиту и облачења попут самољубивих световних људи. Господ Исус дошао је у људској природи на овај свет како би својим драгоценим животом оставио пример какав треба да буде наш живот. Он је узор, не у духовном повлађивању, већ у животу који треба стално да нам буде пред очима, животу самоодрицања и самопожртвовања. Исус Христос, наш Узор је дошао да би нам указао на исправан став. Пред нама је Кнез неба, Син Божји. Он је оставио царску круну и кнежевску одору и дошао на наш свет да заузме положај човека патњи, коме бол није био непознат. Како мали број људи то разуме!" – *The Upward Look*, 217.

- b. Који је важан стуб хришћанске вере? Лука 9:23-26.

"Карактер који треба да одражавамо је Христов карактер. Нека нам Господ помогне да умremo себи, да се наново родимо, како би Христос могао да живи у нама, дајући нам кроз живо начело силу која ће нас одржавати светима." – *Мој живої данас*, 365.

"Нека 'ја' умре. Потчините своју вољу и умрите себи сада, управо сада, и препустите Богу да вам отвори пут." – *This Day With God*, 323.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто је земаљско благостање често проклетство и замка за Божји народ?
2. Како ми као родитељи можемо да се усавршимо у усмеравању и неговању наше деце?
3. Наведи нека ташта гледишта у одевању као знаке духовне слабости.
4. Како можемо усмеравати нашу омладину да развије светији укус и чистији ум?
5. На који начин ја показујем да сам својевољан, уместо да се предам Богу?

Суочавање са стварношћу

"И рекох: јаох мени! Погибох, јер сам човек нечистијех усана, и живим усред народа нечистијех усана, јер цара Госиода над војскама видјех својим очима." – Исаија 6:5.

"Исаија је јадиковао и осуђивао друге због њиховог отпадништва и одвајања од Бога. Он је толико ревностно препознао да је пребивао међу 'народом нечистих усана', да је био скоро спреман да се препусти обесхрабрењу; међутим, сада је схватио да је он у опасности. Он сам је 'човек нечистих усана'. Он није желео да уздиже себе. Како је ништаван он био у својој мудрости, како недостојан, како неподобан за свету службу." – *The Bible Echo, September 9, 1895.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *V Сведочанство, 200-217.*

☐ Недеља

10. јул

1. ГЛЕДАТИ НА ДРУГЕ КАО НА БЕЗНАДЕЖНЕ СЛУЧАЈЕВЕ

- a. Како су други аутори изразили иста осећања која би и Исаија имао да је посматрао велику грешност међу такозваним Божјим народом тог времена? Псалам 94:3,4; Јеремија 4:14.

"Изгледало је да се циљ Божји у погледу Израиља неће остварити и да ће побуњеничка нација доживети судбину Содома и Гомора.

"С обзиром на овакве околности, није никакво чудо што је Исаија, кад је последње године Озијине владавине био позван да вест опомене и укора Божјег објави Јуди, устукнуо пред том одговорношћу. Он је добро знао да ће наићи на отпор. Осећајући се неспособним да одговори таквој дужности, размишљајући о упорности и неверству народа за који је требало да ради, Исаија се плашио да неће моћи да изврши свој задатак. Зар да се у очајању одрекне своје мисије и дозволи Јуди да и даље тоне у идолопоклонство? Зар да богови Ниневије владају земљом пркосећи Богу небеском?"

"Таквим мислима се бавио Исаија док је стајао у трему храма." – *Пророци и цареви, 205.*

2. ТРЕНУТАК КОЈИ МЕЊА ЖИВОТ

а. Шта је Исаија видео у визији док је стајао пред храмом? Исаија 6:1-4.

"Одједном се вратнице и унутрашњи застор храма уклонише и њему (Исаији) је било дозвољено да баци поглед унутра на светињу над светињама, у коју чак ни пророкова нога није смела да крочи. Пред његовим очима се у виђењу указао Јехова како седи на узвишеном престољу, а скут Његове славе испуњава храм. С обе стране престола лебдели су серафими заклоњених лица, док су служили свог Творца и сложено, свечаним тоном, узвикивали: 'Свет, свет, свет је Господ над војскама; пуна је сва земља славе Његове' (Исаија 6:3); чинило се да стубови и кедрова врата подрхтавају од њихових гласова и цео храм је био испуњен хвалоспевом." – *Пророци и цареви, 205,206.*

"Да ли је Исаија сматрао да је недостојан пре него што је видео Божју славу? – Не; он је видео себе као праведника пред Богом." – *The Review and Herald, June 4, 1889.*

б. Под утицајем ове визије, шта се изненада догодило са Исаијиним мишљењем о самом себи (имајући на уму да је он већ изнео вест укора израиљском народу)? Исаија 6:5.

"Кад је Исаија сагледао откривење славе и величанства Господњег, био је сав обузет осећањем чистоте и светости Божје. Каква оштра супротност између ненадмашног савршенства Божјег и грешног живота оних који су се заједно с њим убрајали у изабрани народ Израиља и Јуде." – *Пророци и цареви, 206.*

"Исаија је разоткривао и осуђивао грехе других, али сада видећи и себе изложеног истој осуди, он је окривио и себе. Он је раније био задовољан хладном и беживотном церемонијом које се и сам придржавао у слављењу Бога, али тога није био свестан све док му Господ није дао ову визију. Како му је незнатна изгледала његова мудрост и таленти док је посматрао свету славу и величанственост светиње! Како је недостојан изгледао сам у својим очима! Како неподесан за свету службу! Његова тадашња представа о себи могла би се изразити речима апостола Павла: 'Ја несрећан човјек! Ко ће ме избавити од тијела смрти ове?' – *Коментари библијских текстова, 311.*

3. САДАШЊИ ПОЗИВ

а. Шта је данас потребно, исто као што је било потребно и у Исائيно време? Јоило 2:12,13.

"Потребно је темељно испитивање срца. Са сузама у очима и исповедајући грехе сломљеног срца, морамо се приближити Богу како би се Он приближио нама." – *Еванђелизам*, 510.

"Мора доћи до дубоког покајања, вере у нашег Спаситеља Исуса Христа, будног стражења, непрестане молитве и марљивог претраживања Писма." – *Manuscript Releases*, vol. 8, 338.

"Чиста и неискварена вера треба да испуни светињу душе. Свако има задатак који треба да обави, и ни пријатељ ни проповедник не могу обавити тај задатак уместо њега; свако се мора покајати за себе, и признати своје грехе Богу. Учините то темељито. Верујте за себе; имајте Божју милост у срцу за себе. Бог ће на сваком животном путу имати своје истините, верне сведоке који ће сведочити о сили његове милости. Они су можда скромни, али ће живети у светлости Божјег лица, са Библијом као водичем.

"Погледај, о погледај у чему си занемарио своје дужности, и у чему си и вернима и невернима био пример који ће их одвојити од Бога, од правде и од духа истине. Исус би довео људе к себи, они би се ослонили на Њега, имали би поверења у Њега, и само Он би био основа њиховог искуства." – *The Review and Herald*, December 18, 1888.

б. Како искуство Бог жели да стекну они који Га следе? Приче 4:18.

"Господ вас позива да се још више уздигнете, да будете још светији. Ваше искуство мора бити много дубље него што сте уопште замислили да имате... Предајте Исусу најбоље и најсветије осећање свог срца. чувајте сваки зрак светлости. Негујте сваку жељу душе за Богом. Гајите у себи духовне мисли и свету заједницу. Ви сте видели само прве зраке Његове славе. Ако будете све боље упознавали Господа, увидећете да Му је излазак уређен као зора... Покајавши се, признавши своје грехе и добивши опроштај, треба и даље да при-
мамо поуке од Христа, све док не достигнумо потпуно савршенство јеванђеоске вере." – *VIII Сведочанство*, 343,344.

4. О, КАД БИ НАШЕ ОЧИ МОГЛЕ БИТИ ОТВОРЕНЕ

а. Објасни колико је велика наша потреба за покајањем. Јоило 2:15-17.

"Нека многи Христови проповедници огласе пост, нека сазову свечане скупове и траже Бога док се још може наћи. Позовите Га сада, док лежите у подножју крста Голготе. Одреците се охолости и као представници и чувари скупштина плачите између олтара и трема... Молите се, о молите се за изливање Божјег Духа!" – *Selected Messages III, 189.*

"Уместо да уздижу своје душе у самопоуздању, проповедници и народ треба да исповедају своје грехе Богу и једни другима." – *Selected Messages III, 390.*

б. Шта сви ми треба да разумемо у овом свечаном делу? Римљанима 3:9-12.

"Превише поредимо себе са другима, узимајући као узор јадне, погрешиве смртнике, иако имамо сигуран, непогрешив Узор. Мерило којим треба да се руководи Божји народ не треба да буду свет, људска мишљења, нити њихово стање пре него што су прихватили истину. Њихова вера и положај у свету, какви су сада, морају бити упоређивани са тим што би они били када би њихов пут водио стално напред и горе, будући да они тврде да су Христови следбеници. Ово је једино безбедно поређење. У било ком другом поређењу биће самообмане. Ако морални карактер и духовно стање Божјег народа не одговарају благословима, преимућствима и светлости која им је поверена, они ће бити измерени на мерилима и наћи се лаки. Анђели ће у њиховом извештају написати: Лаки!" – *The Review and Herald, August 31, 1886.*

"Не можемо себи допустити да живимо од трица људских недостатака и пропуста. Оговарање и опадање представљају двоструко проклетство које теже пада на онога који говори него на онога који то слуша. Ко сеје семе раздора и свађе жњеће родове смрти у сопственој души. Тражење зла у другима развија зло управо у срцу оних који истражују. Задржавањем на грешкама и недостацима других, и сами постајемо слични њима. Ако се, пак угледамо на Исуса, ако говоримо о Његовој љубави и о савршству Његовог карактера, преобризаћемо се у Његово обличје." – *Здравље и срећа, 439.*

5. ПОНИЗНОСТ И ОЧИШЋЕЊЕ

- а. Након што је Исаијино срце постало понизно као никад пре, шта је Бог небески учинио за свог слугу? Исаија 6:6,7. Какву поуку треба да извучемо из тога?**

"Ова визија дата Исаији (у 6. поглављу) приказује стање припадника народа Божјег у овим последњим данима. Они имају преимућство да вером сагледају дело које се врши у небеској светињи. 'И отвори се црква Божја на небу, и показа се ковчег завјета Његова' (Откривење 11:19). Док вером посматрају светињу над светињама и виде дело које Христос врши у небеском светилишту, они увиђају да су људи нечистих усана – народ чија уста су пуна таштине, и чији таленти нису посвећени и употребљени на славу Богу. Кад своју слабот и недостојност упореде са чистотом и светошћу узвишеног карактера Христовог, они могу само да очајавају. Међутим, ако они, као што је то учинио Исаија у своје време, прихвате отисак који Господ жели да утисне на њихово срце, и ако се у дубини своје душе понизе пред Богом, и за њих има наде. Изнад престола је дуга обећања, и оно што је било учињено за Исаију, биће учињено и за њих. Бог ће услишити сваку молитву која долази из скрушена и смерна срца." – *Коментари библијских текстова, 311,312.*

- б. Шта треба да буде наша свакодневна молитва? Псалом 51:2,7.**

"Не слушај дошаптавање непријатеља који те наговара да не приђеш Христу све док се не поправиш, док не будеш потпуно добар да би те Бог могао примити. Ако на то будеш чекао, нећеш никада доћи." – *Христове очиљедне поуке, 173.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Пре визије о храму, како мишљење је Исаија имао о себи и о другима?
2. Како је визија о небеској слави променила пророков став?
3. Опиши дело које треба да извршимо сви ми данас.
4. Објасни шта се догађа када почнемо да тражимо грешке код других.
5. Која сигурност дата Исаији одзвања свакој покајничкој души?

Расуђивање о њправедности

"Тада дођиће, вели Господ, ња ћемо се судићи: ако грјеси ваши буду као скерлеј, њосиће бијели као снијеж; ако буду црвени као црвац, њосиће као вуна." – *Исаија 1:18.*

"(Исусу) су познати греси свих људи на свету, Он зна за сваки њихов поступак и чита најтајније побуде њихових срца, али се ипак не окреће од њих у њиховом безакоњу. Он преклиће грешнике и суди се с њима, и у извесном смислу - пошто је и сам носио слабости људског рода - Он се ставља у исти ниво с њима." – *IV Сведочанство, 278,279.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуњ Хрисју, 20-37.*

□ Недеља

17. јул

1. СПРЕМНОСТ СРЦА

а. Какав је био Исајин одговор на Божји позив, након што је био очишћен видеши у визији небеску светињу? *Исаија 6:8-10.*

.....

.....

"...Пророк (Исаија) био је укрепљен и припремљен за дело које му је предстојало. Сећање на ову визију носио је у себи за све време своје дуге и напорне мисије." – *V Сведочанство, 703.*

б. Како и ми данас треба да одговоримо на Божји позив? *Јеврејима 3:12-15.*

.....

.....

"Небески анђели одавно чекају да људска оруђа – чланови Заједнице – почну сарађивати с њима у великом делу које се мора извршити. Они чекају на вас." – *IX Сведочанство, 43.*

"Ту свако може понешто да учини. Свака душа која верује у истину треба да заузме своје место и да каже: 'Ево мене, пошљи мене' (Исаија 6:8)." – *Дела айостола, 12.*

2. РАЗУМНО РАСУЋИВАЊЕ

а. Објасни како и зашто Бог упућује позив нашем разуму. Исaiја 1:18.

.....

"Од припадника свог народа Господ очекује да се руководе разумом а не само пролазним утисцима. Његово дело могу да схвате сва Његова деца. Његово учење је такво да се само препоручује схватању здравог разума, и има за циљ да уздиже и оплемењује ум." – *I Сведочанство*, 213.

"Христос је откупио наша срца. Откупио је и људски разум. Христос је откупио моћи расућивања, и Христос нам поверава способности и снаге. Он не жели да ове снаге и способности буду коришћене само за овоземаљске ствари, а да се из вида изгуби оно што је вечно." – *Sermons and Talks, vol. 1, 251*.

"Истакнуто име међу људима једнако је словима написаним на песку, али ће се беспрекорни карактер одржати кроз целу вечност. Бог вам даје здрав разум и расућивачки ум, помоћу којих се можете ухватити за Његова обећања; а Исус је спреман да вам помогне да формирате снажан, уравнотежен карактер." – *God's Amazing Grace, 81*.

б. Како нас Јеванђеље благосиља још већом разборитошћу? II Тимотију 1:7.

в. Какав је однос између срца и ума? Јеврејима 10:16; Језекиљ 36:26.

.....

"Шта је ново срце? То је нов ум. А шта је ум? То је воља. Где је воља? Она је или на сотониној, или на Христовој страни. На вама је одлука. Хоћете ли данас своју вољу ставити на Христову страну? То је ново срце. То је нова воља, нов ум." – *Sermons and Talks, vol. 1, 210*.

"Речи: 'И даћу вам ново срце и нов ћу дух метнути у вас' (Језекиљ 36:26), значе: Даћу вам нови ум, нове мисли. Ова промена срца увек је праћена јасном представом хришћанских дужности, схватањем истине." – *Савешти за родитеље, учитеље и студенте*, 374.

3. ОШТРЕ РЕЧИ, ОЗБИЉНЕ ПОСЛЕДИЦЕ

- а. Који једноставан избор је Исаија требало да објави, и који сличан избор је понуђен и нама данас? Исаија 1:19,20; Исус Навин 24:14,15.**

"Воља је управљачка сила у природи човека, то је способност одлучивања или бирања. Свако људско биће, обдарено разумом, има способност да изабере добро. У сваком животном искуству, Божја реч нам говори: 'Изаберите себи данас коме ћете служити' (Исус Навин 24:15). Свако своју вољу може ставити на страну Божје воље, може изабрати да Му буде послушан, и повезујући се на тај начин с божанским силама, може постати тако чврст да га ништа не може присилити да чини зло. У сваком младом бићу, у сваком детету, лежи сила да уз Божју помоћ изгради поштен карактер и живи корисним животом." – *Васиљijanе, 257.*

"Вредност једноставне вере и безусловне послушности никада не можемо преценити. Идући једнако путем послушности у једноставној вери, можемо постићи потпуно савршенство карактера." – *Коментари библијских текстова, 308.*

- б. Које грехе Божјег народа је пророк потом поменуо? Исаија 1:21-23.**

"Тежак грех постоји у нашој средини, а то је самозадовољство – фарисејство – осећање да смо праведни и да су сви наши поступци за сваку похвалу, док смо у исто време тако далеко од неговања правог духа према Богу и својој браћи... Цени се самопоуздање, и у теби се јавља критички дух према другима јер ниси први. Појавили су се завист, љубомора, сумња, изналажење грешака и лажно сведочење. Међу вама има непосвећених срца, који све што је речено или урађено, чак и по нарочитом Божјем упутству, приказују у погрешном светлу. Непријатељ се радује када људи окривљују човека за изговорену реч. У многим случајевима где су се јављале замерке, греха заправо није ни било; сумња је производ стања ума који се њоме бави. Ако им неко стане на пут, они више неће бити у заједништву и пријатељству са њим. Они су згрожени свиме што он говори или ради... Па ипак, они који на овај начин стварају незадовољство и раздор и сеју семе љубоморе, све време тврде да чврсто верују у истину. Такви не испољавају дух истине." – *The Review and Herald, December 18, 1888.*

4. ТЕМЕЉНО, УМНО ДЕЛО

а. Шта нам је неопходно како бисмо се потпуно покајали? Псалм 119:18.

"(I Јованова 3:2,3) Овде је изложен човеков задатак који он сам мора да изврши. Огледајући се у огледалу закона Божјег, он мора да уочи недостатке свог карактера, да одбаци своје грехе и да хаљине свог карактера опере у крви Јагњетовој...

"Међутим, утицај јеванђељске наде не наводи грешника да спасење које Христос нуди сматра бесплатним даром Његове милости, настављајући при том да и даље живи у преступу Божјег закона. Кад светлост истине обасја његов ум и он у потпуности схвати захтеве Божје и тежину својих преступа, он се мења у животу, снагом добијеном од Спаситеља, враћа се оданости Богу, водећи нов и чистији живот." – *IV Сведочанство, 278,279.*

"Када отпочнете да проучавате Божју реч, оставите све наслеђене предрасуде и стечене идеје. Никад нећете открити истину ако проучавате Свето писмо зато да бисте одбранили своје личне идеје. Оставите на страну своје личне идеје и скрушена срца приступите да слушате шта ће вам Господ рећи. Божја реч даје разум понизном истраживачу, који седа код Христових ногу да од њега прими истину. Онима који се сматрају одвише мудри да би проучавали Библију, Христос каже: желите ли постати мудри за спасење, постајте благи и понизна срца.

"Не читајте Реч Божју у светлости својих ранијих назора, него је проучавајте брижљиво, с молитвом, слободни од својих предрасуда. Ако у току читања стекнете уверење да се ваше омиљено мишљење не слаже са Речју, не покушавајте да Реч доведете у склад с вашим мишљењем, него, напротив, настојте да своје мишљење доведете у склад с Божјом речи. Не дајте да на вас утичу ваше навике и ваше старо веровање. Отворите очи свог ума да бисте гледали чудеса Божјег закона. Откријте што је написано, и своје ноге утврдите на вечной Стени." – *Порука младим хришћанима, 181.*

б. Како наша одлучност да се одвратимо од греха може да буде слична великој реформацији у Немијино време? Немија 4:6 (последњи део).

"О, нека нико не одлаже дан покајања и реформације! Сад је време најбоље." – *The Signs of the Times, July 30, 1894.*

5. ПРЕДУКУС ПРАВЕ СЛОГЕ

- а. Који ниво озбиљног покајања Христос жели да види у нама који живимо у последњим данима овоземаљске историје? Открићење 3:19.**

"За остатак се мора извршити једно велико дело. Многи од њих се задржавају на незнатним тешкоћама. Легиони злих анђела окружују вас – каже анђеоло – и настоје да вас обавију својом ужасном тамом, како би могли да вас преваре и ухвате у своје замке. Ви оптерећујете своје мисли тако да се оне сувише лако одвраћају од дела припреме и од истине за ове последње дане, која је значајнија од свега осталог. Задржавате се на безначајним тешкоћама и упуштате се у подробно разјашњавање тих незнатних ситница да бисте тиме задовољили овога или онога.' Кад срца нису укроћена Божјом милошћу, објашњавања између појединаца сатима се продужују, а тиме се губи време не само њихово него и слугу Божјих који су присиљени да их слушају. Већина тешкоћа би за пет минута била отклоњена кад не би било охолости и себичности." – *Рани сѝиси, 130,131.*

"Христос долази. Сећам се кад смо мислили да ће крај доћи 1844. године, и кад смо се сусретали на састанцима, питање које би многи постављали било је: 'Браћо, јесте ли видели у мени нешто што није исправно? Ја знам да сами не можемо да видимо своје грешке, и ако је било ко од браће видео нешто погрешно у мени, желим да ми то каже.' У неким приликама признавали бисмо погрешке, поклањали се пред Богом и молили Га за опроштај. Онда би браћа која су имала неке несугласице одлазила у шталу или воћњак и заједно се молила Богу. Затим би се враћали, руку под руку, љубећи један другог, и у миру међу собом. Осећали смо да не можемо да се растанемо док све не буде у савршеној слози. Сладак мирис мира осетио се међу нама, и Божја слава нас је окружавала. Лица су нам сијала." – *Sermons and Talks, vol. 2, 24.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто Исаијина ревност да прихвати Божји позив може и нама да буде надахнуће?
2. Шта права хришћанска религија чини за људски ум?
3. Како ће истинско покајање променити наш однос према другима?
4. Објасни шта је кључно за истински раст у нашем проучавању Библије.
5. Које искуство ране Адвентне цркве би било добро да поновимо?

Наш саосећајни Ошау

"...Подигни силно глас свој... Подигни, не бој се. Кажу градовима Јудинијем: ево Бога вашега." – *Исаија 40:9.*

"Пророк (Исаија) је уздизао Бога као Творца свега. Његова вест градовима Јудиним гласила је: 'Ево Бога нашега'." – *Паиријарси и пророци, 213.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Христове очиљедне йоуке, 121-133.*

Недеља

24. јул

1. ТИХА НАДА КАО ОСНОВА

а. Шта је Исаији речено да може да очекује током службе коју је прихватио? Исаија 6:9-12. Упркос томе, какво уверење је требало да гаји? Стих 13; 10:20,21.

"(Исаијина) брига за заблуделу Јудеју није била узалудна. Његов труд није био потпуно бесплодан... Целог свог живота он је морао бити храбар и стрпљив учитељ – не само пророк казне него и пророк наде. Сви плодови његовог рада, као и рад свих верних гласника Божјих показаће се тек кад се потпуно буде остварио план Божји. Требало је спасти остатак." – *Пророци и цареви, 206,207.*

б. Наведи неке од кључних идеја које је пророк нагласио - и зашто те узвишене теме нас могу надахнути надом. Исаија 40:9,13-15,21-31.

"И звезде имају радосну поруку за свако људско биће. У таквим тренуцима које свако доживљава, кад срце клоне а искушење болно тишти; кад препреке изгледају непремостиве, животни циљеви недостижни, његова лепа обећања као јабуке из Содома; где би се тада могло наћи више храбрости и чврстине него у поруци коју нам је Бог наредио да научимо од звезда и њиховог постојаног кретања?" – *Васишиање, 103.*

2. СРЦЕ САКРИВЕНО ИЗА ОБЛАКА

- а. Током овоземаљске историје, коју погрешну представу о Божјем карактеру је увек било потребно разјаснити? Језекиљ 18:25; Исаија 55:8,9.**

"У Исаијино време људи су били изгубили моћ духовног поимања услед погрешних представа о Богу. Сотона је дуго настојао да их наведе на помисао да је Бог створио грех, патњу и смрт. Они који су на тај начин обманути сматрали су Бога строгим и неумољивим. Веровали су да Он само чека прилику да људе позове на одговорност и да их осуди, да нерадо прима грешника све док за такав свој став има оправдања у закону. Велики варалица је лажно приказао људима закон љубави који влада небом; говорио им је да тај закон ограничава људску срећу и да представља мучан терет који треба збацивати. Људи не треба да се покорављају Његовим прописима, говорио је он, јер се казне за преступ додељују произвољно и самовољно." – *Пророци и цареви, 209.*

"За Израил није било никаквог оправдања што је изгубио из вида прави карактер Божји. Он им се много пута откривао као 'милостив и благ, стрпљив и богат добротом и истином' (Псалом 86:15)." – *Ibid.*

- б. Коју праву слику о Богу ми често заборављамо? Ис. 49:13-16.**

"Када остављамо утисак да сумњамо у Божју љубав и немамо довољно поверења у Његова обећања, ми обешчашћујемо Бога и жалостимо Његовог Светог Духа. Како би се осећала мајка кад би се њена деца непрестано тужила на њу као да им она не жели добро, а целог живота се трудила да допринесе њиховом интересу и да им угоди? Болно сазнање да њена деца могу да посумњају у њену љубав сломило би њено срце. Како би се осећао било који родитељ када би деца тако поступила? А шта тек наш небески Отац може да мисли о нама кад немамо поверење у Његову љубав, која Га је навела да свог јединородног Сина преда на смрт да бисмо ми имали вечни живот? Пишући о томе, апостол наглашава: 'Он који свога Сина не поштеди него Га предаде за све нас, како, дакле, да нам с Њим све не дарује' (Римљанима 8:32). Па ипак, многи својим поступцима, ако баш не и речима, стално говоре: 'Господ није тиме мислио на мене. Можда Он и воли друге, али мене не воли.'

"Такве мисли могу само да нашкоде вашој души. Свака реч сумње коју изговорите позив је сотони да вас куша; она само појачава вашу склоност недоумици и ожалашћује анђеле који су послани да вам помогну. Кад вас сотона куша, немојте изговорити ниједну туробну мисао нити реч сумње." – *Пути Христове, 109,110.*

3. ПОЗИВ ПУН ЛЈУБАВИ

- а. Који Божји план за Његов заблудели народ је Исаија објавио? Исаија 41:14; 48:4,8-11.**

.....

.....

"Срце бескрајне љубави чезне за онима који осећају да нису у стању да се ослободе замки сотониних, и милостиво нуди да их окрепи како би живели за Њега...

"Становници Јуде нису били достојни, али Бог ипак није хтео да их се сасвим одрекне. Преко њих је Његово име требало да се прослави међу незнабошцима. Многи који су били у потпуном незнању у погледу Његовог карактера тек је требало да сагледају славу Његовог божанског карактера. У жељи да разјасни своје милостиве намере, Бог је непрекидно слао своје слуге пророке с вешћу: 'Вратите се сваки са свога пута злога' (Јеремија 25:5)...

"Позив на покајање био је јасно упућен и сви су били позвани да се врате." – *Пророци и цареви, 213,214.*

- б. Која славна обећања су дата сваком од нас, само да их прихватимо? Исаија 55:6,7; 44:21,22.**

.....

.....

"Да ли си и ти, читаоче, изабрао сопствени пут? Јеси ли се удаљио од Бога? Јеси ли покушавао да се храниш плодовима преступа, да би на крају увидео како се претварају у пепео на твојим уснама? И сада, пошто су ти животни планови уништени и наде мртве, седиш ли усамљен и очајан? Онај исти глас који одавно говори твом срцу, али који ниси хтео да послушаш, обраћа ти се гласно и разговетно: 'Устаните и идите, јер ово није почивалиште; што се оскврни, погубиће вас погибљу великом' (Михеј 2:10). Врати се кући свога Оца...

"Не слушај када ти непријатељ саветује да не приђеш Христу све док се не поправиш, док не постанеш достојан да дођеш Богу. Ако толико будеш чекао, нећеш никада доћи. Ако сотона указује прстом на твоје прљаве хаљине, сети се обећања Спаситељевог: 'Који долази к мени нећу га истјерати напоље' (Јован 6:37). Реци непријатељу да крв Исуса Христа чисти од свих греха." – *Пророци и цареви, 214.*

4. ПОНИЗНИ ПРЕД БОГОМ И ПРЕД ДРУГИМА

- а. Објасни промену коју Бог жели да види у свом народу - одрицање од идолопоклонства и охолости, како би могли да постану деца небеског Оца. Исаија 57:13-21.**

"Не допустите да охолост, самоуздизање или самоправедност било кога спречи да призна грехе, како би се могао ухватити за обећање: 'Ко крије пријеступе своје, неће бити срећан; а ко признаје и оставља, добиће милост' (Приче 28:13). Ништа не тајите од Бога, и не запоставите признавање својих мана браћи која имају удела у њима...

"Жалосна је чињеница да је заблудело срце неспремно да прими критику, или да се понизи признавањем греха. Неки увиђају своје мане, али вођени мишљу да ће признањем изгубити достојанство, они налазе изговоре за своје погрешке, и бране се од дисциплине коју признање доноси души... Они виде грешке других; али како могу имати храбрости да саветују 'Исповедајте један другоме грехе, и молите се Богу један за другог, да оздрављате' кад у свом животу не извршавају ово упутство? Колико ће проповедници и чланови научити о истини коју остављају по страни, и ако је могуће, заборављају, зато што им није прихватљива, зато што не ласка њиховој поноситости, већ их укорава и боли?... Они морају бити гладни и жедни Христове правде, просветљења Светим Духом." – *Fundamentals of Christian Education*, 239,240.

- б. Како можемо успешније сарађивати са Светим Духом као судеоници у Господњем дивном плану? Исаија 59:20,21.**

"Не смемо гајити грех. Сада је време када се љубав многих хлади, и свако твоје отпадништво може друге да охрабри на њиховом злом путу, и да доведе до многобројних и тешких преступа. Немојте давати пример млакости; не одвраћајте се од осведочења Божјег Духа. Нама је поверена свечана порука коју треба да објавимо свету, а улог је велики. Не можемо бити безбедни међу искушењима која нас окружују у овим опасним временима, осим ако нисмо трезни у молитвама. Морамо се чувати да не прихватимо своје ниске стандарде уместо библијског високог стандарда карактера." – *Gospel Workers* (1892), 462.

5. ОСЛАЊАЊЕ НА ВЕЧНУ И МОЋНУ ДЕСНИЦУ

а. Који милостиви позив упућен становницима Јуде одзвања и нама данас? Исаија 27:5.

"Сотонино посебно лукавство састоји се у томе да човека наведе на грех а затим да га остави у стању такве беспомоћности и очајања да се уопште и не усуди тражити опроштај. Али зашто бисмо страховали... Све што је потребно да би се надокнадиле наше слабости и да бисмо били охрабрени да приђемо Христу понуђено је великодушно.

"Христос је преузео на себе да буде наш заступник и јемац, и Он не занемарује никога. Он који није могао поднети да људска бића буду изложена вечној пропасти, већ је своју душу дао на смрт њих ради, с најдубљим саосећањем и милошћу гледа на сваку душу која схвата да се сама не може спасти.

"Свакоме који очајава Он ће помоћи да се уздигне. Он који је својим измирењем ставио људима на располагање безгранично благо духовне силе неће никада пропустити да ову силу не употреби у њихову корист. Све своје грехе, бриге и боли положимо код Његових ногу, јер нас Он љуби." – *Христове очиљедне поуке, 127,128.*

б. Којим речима Исаија описује искуство које треба да стекнемо? Исаија 12:1-6.

"О, колико пута је твоје срце било гануто лепотом Христовог лица, очарано љупкошћу његовог карактера, и потчињено мислима о Његовим патњама. Сада Он жели да се у потпуности ослониш на Њега." – *Selected Messages 2, 232.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто је Исаија могао да проповеда свом народу са надом?
2. Како можемо избећи да будемо преварени уобичајеним погрешним представама о Богу?
3. Зашто се Бог труди да дозове охولة, тврдоглаве људе у покајање?
4. Ми можемо признати своје грехе Богу, али како често запостављамо савет из Јакова 5:16?
5. Упркос сотониним тврдњама, зашто је Бог желео да проучимо лекцију за ову седмицу?

**Прилог прве субоје у месецу
За мисионске школе и
образовне пројекте**

"Свако људско биће, створено по Божјем облику, обдарено је способношћу сличном Створитељевој – индивидуалношћу, способношћу мишљења и деловања. Људи код којих је ова способност развијена, то су људи који носе одговорности, који су вође у подухватима и који утичу на карактер других. Задатак правог васпитања је да развија ову способност, да вежба младе да мисле, а не да само одражавају мисли других људи... Уместо образованих слабића, из васпитних установа треба да излазе људи који ће бити способни да мисле и делују, људи који су господари а не робови околности, људи који се одликују ширином ума, јасноћом мисли и храброшћу у својим уверењима." – *Васиљиање, 14,15.*

Сврха Одсека за образовање јесте да подржи развој оваквих установа. За образовање наше деце данас су, више него икад, потребније школе за опште образовање и мисионске школе. Пре више од 100 година, Божји весник је написала: "Много више може бити учињено да се спасу и васпитају деца оних који тренутно нису у могућности да напусте градове. То је питање које изискује наше најусрдније напоре. Заједница треба да оснива школе за децу у градовима, а уз те школе треба им обезбедити и више образовање, где год је то потребно." – *Child Guidance, 306.*

"Где год има бар неколико поштовалаца суботе, родитељи треба заједно да обезбеде место за школовање своје деце и омладине. Треба запослити хришћанског учитеља, који ће, као посвећени мисионар, васпитати децу на тај начин да и они постану мисионари..."

"Кад би родитељи схватили важност ових малих васпитних центара, у сарадњи са делом које Бог жели да буде учињено у данашње време, планови непријатеља за нашу децу били би осујећени." – *Ibid., 307.*

Ове суботе вас молимо да великодушним даровима подржите ово дело у нашим црквама по целом свету.

Ваша браћа из Образовног одсека Генералне Конференције

Савез са неверницима

"Не говорите буна, кад год овај народ каже буна, и не бојте се чега се он боји, и не плашите се. Господа над војскама светише; и он нека вам је сирах и бојазан." – *Исаија 8:12,13.*

"(Бог) позива људе који ће остати одвојени од непријатеља истине. Он позива људе који се неће усудити да се ослоне на човечју десницу улазећи у савез са световним људима како би осигурали напредак Божјег дела - чак ни у изградњи установа." – *Counsels on Health, 290.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Здравље и срећа, 159-174.*

☐ Недеља

31. јул

1. ЕКСТРЕМНО ОТПАДНИШТВО

а. Објасни обим неповољних услова са којима се Божји верни остатак суочио током владавине Ахаза, цара Јуде. П Дневника 28:1-4. Како Михеј описује ову ситуацију? Михеј 7:2,4.

.....

"Са доласком Ахаза на престо наступиле су за Исаију и његове следбенике прилике горе но икада раније у царству Јудином. Многи који су се некада одупирали обмањивачком утицају идолопоклонства сад су се приволели да учествују у служби незнабожачким боговима. Кнезови Израилеви показали су се неверним; лажни пророци појављивали су се с вестима које су одводиле с правог пута; неки свештеници су чак проповедали за новац. Међутим, вође отпадништва су још увек одржавале богослужења и тврдиле да се убрајају у народ Божји." – *Пророци и цареви, 216.*

"...'Који те воде, заводе те, и кваре пут хода твојега' (Исаија 3:12). За време Ахазове владе то се дословно обистинило..."

"Силе добра нагло су слабиле а силе зла се умножавале." – *Пророци и цареви, 217.*

2. НЕСВЕТИ САВЕЗ

- a. Који је позив Бог упутио у време кризе под Ахазовом владавином? Михеј 6:1-5. Како је Он описао постојећу ситуацију, и шта је поводом ње урадио? Исаија 28:5-13.**

"Због оних који су остали верни, као и због своје бескрајне љубави према грешницима, Бог је у свим временима био стрпљив према побуњеницима, позивао их да се одрекну свог злог пута, и да Му се врате. Преко људи које је изабрао, Бог је поучавао преступнике путевима правде 'заповијест по заповијест, правило по правило... овдје мало, ондје мало' (Исаија 28:10).

"Тако је било за време Ахаза. Позив за позивом упућиван је грешном Израиљу како би се поново покорио Господу. Пророци су благо опомињали народ и док су тако стајали пред њим усрдно позивајући на покајање и обраћење, њихове речи су доносиле плода у славу Божју." – *Пророци и цареви, 217,218.*

- b. Иако је Ахаз занемаривао позиве пророка и настављао путем идолопоклонства, чега се на крају уплашио? II Царевима 16:5. Зашто је Бог дозволио да се ово догоди? II Дневника 29:6-8.**

"Да су Ахаз и поглавари његовог царства били верне слуге Свевишења, они се не би морали бојати тако неприродног савеза какав је био створен против њих. Међутим, стални преступи одузели су им снагу. Обузет ужасним страхом од осветничког гњева увређеног Бога, Ахаз је устрептао у срцу, 'и срце народа његова устрепта као дрвеће у шуми од вјетра' (Исаија 7:2)." – *Пророци и цареви, 220.*

- c. Какву вест је примио Ахаз у овом пресудном тренутку? Исаија 7:4-9. Како је цар одговорио? II Царевима 16:6-8.**

"За царство Јудино било би добро да је Ахаз примио ову вест као небеску. Међутим, одлучивши да се ослони на телесну руку, он је затражио помоћ од незнабожаца." – *Пророци и цареви, 220.*

3. НАДА У НАЈМРАЧНИЈЕМ ЧАСУ

- а. Какве опомене треба да извучемо из горких последица Ахазовог савеза са Асиријом? II Дневника 28:14-23.**

.....

"Дарови (Ахазови) су подстакли похлепу Асирије и тај подмукли народ је убрзо запретио да преплави и уништи Јуду. Ахаза и његове несрећне поданике мучио је сада страх да ће потпуно пасти у руке свирепим Асирцима." – *Пророци и цареви, 220,221.*

- б. Шта је било најгоре у Ахазовом отпадништву? II Дневника 28:24-27.**

.....

"При крају своје владавине, отпаднички цар је наредио да се затворе врата храма. Света служба је била обустављена. Испред олтара није више одржаван пламен жишка. За грехе народа нису више приношене жртве. Мирис и кад нису се више дизали к небу у време јутарње и вечерње жртве. Напустивши тремове дома Божјег и затворивши његова врата, становници безбожног града дрско су подигли олтаре паганским божанствима на угловима улица у читавом Јерусалиму. Чинило се да незнабоштво тријумфује, да су силе таме однеле победу." – *Пророци и цареви, 221.*

- в. Зашто су савези толико опасни и шта можемо научити из Исаијине поруке наде упућене остатку? Исаија 8:9-14.**

.....

"Међутим, у Јуди је било и таквих који су остали послушни Јехови, одлучно одбијајући да попусте идолопоклонству. Исаија, Михеј и њихови следбеници с надом су упирали поглед у те људе, док су посматрали расуло настало у последњим годинама Ахазове владавине. Светиња је била затворена, али су верници имали обећање да је 'С нама Бог' (Исаија 8:10)". – *Пророци и цареви, 222.*

"Постављено је било питање: шта ви подразумевате под изразом завера? Ко ствара завере или савезе? Знате ли шта је у ствари завера – то је удруживање људи у делу које не носи печат чистоте, искренности и непоколебљивог поштења." – *Коментари библијских текстов, 318.*

4. ВЕЧНО НАЧЕЛО

- a. Која ће нас упозорења, ако их се придржавамо, сачувати од формирања погрешних савеза са онима који нису присталице садашње истине? Исаија 31:1-3.**

"Сотона се служи својим силама одоздо како би надахнуо људе да формирају савезе и завере зла против светлости и против Божје Речи. Неверовање, папство и полу-папство долазе у блиску и снажну везу са такозваним хришћанством. Потцењивање надахнућа и уздизање људских идеја од стране људи који се називају мудрима стављају људски таленат изнад божанске мудрости и начела, и такозвану науку изнад животворне силе побожности. Ово су знаци последњег времена." – *That I May Know Him*, 345.

"Свима је потребна мудрост како би пажљиво проучили тајну безаконја која има велику улогу у догађајима на завршетку овоземаљске историје. Божје откривање гнусних дела становника владајућих светских сила који се уједињују у тајна друштва и савезе, не поштујући Божји закон, треба да оспособи људе који имају светлост истине да се држе далеко од ових зала. Сви лажни верски учители на свету све више ће откривати своја зла дела; јер постоје само две стране, они који држе заповести Божје и они који ратују против светог Божјег закона." – *Manuscript Releases* 8, 322.

- b. Које библијско начело нас упозорава на опасност од уласка у савезе? II Коринћанима 6:14-18.**

"Безбожници се повезују и организују у разна удружења, синдикате и савезе. Ми са тим организацијама не треба да имамо ништа. Наш Владар и Вођа је само Бог, и Он нас позива да изађемо из света, и да будемо одвојени... Ако не послушамо овај савет, ако наставимо да се повезујемо са светом, посматрајући све са световног гледишта, постаћемо као и свет. Ако се у својим пословним односима руководимо политиком и идејама овог света, онда не можемо стајати на узвишеној и светој платформи вечне истине." – *Коментари библијских текстова*, 319.

"Занатска удружења и световни савези су замка. Браћо, не улазите у њих, држите се далеко од њих. Немојте имати ништа са њима. Због оваквих удружења и савеза, ускоро ће нашим установама бити веома тешко да доврше дело у градовима." – *Selected Messages* 2, 142.

5. ДАЛЕКОСЕЖНА ИДЕЈА

- a. Како Надахнуће осликава вреву градског живота и савезе које такав живот изискује у супротности са мирним животом којим Бог жели да његов народ живи? Наум 2:4; Плач Јеремијин 5:4; Исаија 32:17-19.**

"Божја је намера да се наши људи настане изван градова, и да из ових удаљених места упозоравају градове и у њима подижу споменике Богу. У овим градовима мора постојати снажан утицај, да би се порука упозорења могла чути.

"Годинама је нашем народу упућивана опомена да изађу из Батл Крика. Али због тога што су у њему започети многи послови, било је погодно остати, и људи нису могли да схвате зашто треба да се селе... Ако је то могуће, изместите школу из Батл Крика. Идите у место где нема људи који верују оно што ми верујемо, и тамо оснујте школу, на месту са пространим земљиштем, да би ученици који дођу да се школују ту могли бити васпитавани на прави начин. (Браћа Спалдинг и Маган) су послушали дата упутства. Овај први корак био је успешан. Бог је био задовољан." – *The General Conference Bulletin, April 6, 1903.*

"У Божјем плану за Израил свака породица имала је дом и земљиште, са довољно земље за обрађивање. На тај начин били су обезбеђени и средства и подстицај за користан, марљив живот самоиздржавања. Ништа што би човек смислио не може усавршити овај план.

"За оне који имају храбрости, воље и истрајности да сакупљају њена блага, земља има благослове сакривене у својим дубинама. Очеви и мајке који поседују парче земље и удобан дом, су краљеви и краљице.

"Скупи станови, украшен намештај, приказивање, луксуз и удобност не испуњавају услове који су неопходни за срећан, користан живот." – *The Faith I Live By, 260.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Колико дубоко је Ахаз водио Јудејце у идолопоклонство?
2. Како је Ахазов савез са Асиријом био знак озбиљног неверовања?
3. Када је служба у храму престала, како је Бог утешио верни народ?
4. Шта је заправо проблем удруживања у савезе?
5. Зашто је живот изван градова добар за нашу веру, нарочито у данашње време?

Језекија

"Јер који мисли да сјоји нека се чува да не њадне." – I Коринћанима 10:12.

"Сваког дана наше речи и дела остављају утисак на оне с којима се дружимо. Колико је стога потребно да будно стражимо над својим устима, да брижљиво пазимо на своје кораке!" – Пророци и цареви, 235,236.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 223-236.*

☐ Недеља

7. август

1. ОБНОВЉЕНА НАДА

а. Шта је Језекија, Ахазов син, схватио кад је постао краљ Јуде? II Дневника 29:1,6-9. Који су били његови први кораци? II Дневника 29:2-5,10.

"Језекија је ступио на престо решен да се свим силама бори како би спасао Јуду судбине која је снашла северно царство. Вести пророка биле су против свих половичних мера. Једино се најодлучнијом реформом могла отклонити страшна казна.

"Језекија се показао као човек спреман да се суочи са тешком кризом. Чим је дошао на престо, почео је да остварује своје планове. Прво се дао на посао да обнови службу у храму која је тако дуго била занемарена." – Пророци и цареви, 223.

б. Који позив је Бог упутио Јуди? Исаија 31:6. Како је "побожни остатак" одговорио? Михеј 7:7-9; II Дневника 29:16-20,27-31,35,36.

"Бог је припремио срца поглавара јудејских да започну покрет реформације како би се зауставила поплава идолопоклонства." – Пророци и цареви, 224.

2. РАДОСТ РЕФОРМАЦИЈЕ

- a. Која је пророчка молитва, претходно упућена при посвећењу храма, била испуњена приликом Језекијине реформације? I Царевима 8:33,34; II Дневника 7:14.

.....

"(I Царевима 8:33,34) Печат Божјег одобравања стављен је на ту молитву, јер се по њеном завршетку огањ спустио са неба и спалио жртву паљеницу, а слава Божја испунила храм (Види II Дневника 7:1). У току ноћи Господ се јавио Соломуну и рекао му да је његова молитва услишена и да ће милост бити пружена онима који се ту буду молили... Та обећања су се у великој мери испунила за време реформације у доба Језекије." – *Пророци и цареви, 225,226.*

- b. Опиши успех реформације коју је спровео Језекија. II Дневника 30:1,9-13,21-23,26,27.

.....

"Седам дана празновања Пасхе протекло је превише брзо и народ је одлучио да проведе још седам дана у исцрпнијем проучавању путева Господњих. Свештеници су и даље учили народ из књиге закона. Народ се свакодневно окупљао код храма да приноси жртве захвалности. При крају великог сабора било је очевидно да је Бог чудесно издејствовао обраћање отпадничке Јудеје и зауставио плиму идолопоклонства која је претила да све повуче за собом. Озбиљне опомене пророка нису биле узалудне." – *Пророци и цареви, 226-228.*

- c. Након Пасхе, који даљи кораци су били доказ искрености Језекијине реформације? II Дневника 31:1,5,6. Како је описана његова владавина? Стихови 20,21; II Царевима 18:4-7.

.....

"Језекијина владавина била је обележена читавим низом провиђењем одређених догађаја који су околним народима посведочили да је Бог Израилев заиста са својим народом." – *Пророци и цареви, 228.*

3. МИЛОСТ И ЗАДАТАК

- а. Која вест је дошла Језекији кад је био болестан, и како му је указана милост? П Царевима 20:1-7. Како је он изразио своју захвалност? Исаија 38:9-20.**

"Пошто му се повратило здравље за којим је толико жудео, цар јудејски је запевао песму хвале милости Господњој и дао завет да ће цео свој преостали живот посветити добровољној служби Цару над Царевима. Његово захвално признање Божјег милостивог поступања према њему представља надахнуће свима који желе да своје дане употребе на славу свога Створитеља." – *Пророци и цареви, 231,232.*

- б. Којим знаком је Бог потврдио своје обећање дато Језекији, и какву реакцију је то изазвало у далекој земљи? П Царевима 20:8-12.**

"У плодним долинама Тигрису и Еуфрату живео је један стари народ коме је било намењено да влада светом, мада је у то време био потчињен Асирцима. У том народу је било мудраца који су се бавили астрономијом; они су се задивили кад су запазили да се сенка на сунчаном часовнику вратила за десет степени уназад. Њихов цар, Меродах–Валадан, дознавши да се то чудо догодило у знак да је Бог продужио живот јудејском цару, послао је посланике да честитају Језекији на чудесном оздрављењу и да, ако је могуће, дознају нешто више о Богу који је могао учинити тако велико чудо.

"Језекији се тада указала прилика да овим посланицима владара једне далеке земље објасни силу живог Бога. Како им је лако могао говорити о Богу, Сведржитељу и Творцу свега, он, чији је живот Бог сачувао кад је нестало сваке друге наде! Како би се брзо обратили ти мудраци из равница Халдеје, који су дошли да траже истину, како би брзо били наведени да признају врховну власт живог Бога!" – *Пророци и цареви, 233.*

- с. Шта можемо научити из прилике за мисионирање коју је Бог дао Језекији? Колошанима 4:5; Откривење 3:18 (последњи део).**

"Очи треба помазати небеском 'машћу очињом' да би виделе и откриле ове могућности." – *IX Сведочанство, 132.*

4. ВЕЛИКА ГРЕШКА

a. Која Језекијина грешка је оставила мрљу на његовом добром животном извештају? II Дневника 32:25,31; Исаија 39:1-4.

.....

.....

"Али је срце Језекијино обузела таштина и гордост и он је хвалисаво открио похлепним очима све благо којим је Бог обдарио свој народ... (Исаија 39:2) А то је учинио не да прослави Бога, већ да уздигне себе у очима страних великаша. Није помислио да су ти људи посланици једног силног народа који нити љуби Бога нити Га се боји, и да је било неразумно показивати им све земаљско благо Његовог народа.

"Посета ових посланика Језекији представљала је пробу за његову захвалност и побожност... (II Дневника 32:31) Да је Језекија искористио ову прилику и посведочио о сили, доброти и милости Бога Израилевог, извештај посланика био би као светлост која продире кроз таму. Али је он величао себе, а не Господа над војскама. Он 'не поступи по добру које му се учини, јер се понесе срце његово' (II Дневника 32:25).

"Какве су страшне биле последице! Исаији је откривено да су посланици при повратку понели извештај о богатству које су видели и да ће вавилонски цар и његови саветници сковати план да своју земљу обогате јерусалимским благом. Језекија је тешко згрешио, 'зато се подиже на њ гњев и на Јуду и на Јерусалим' (II Дневника 32:25)." – *Пророци и цареви, 233,234.*

b. Које новости је Исаија морао пренети Језекији, и како је цар показао кајање за своју несмотреност? Исаија 39:5-8; II Дневника 32:26.

.....

.....

"Последњих година своје владавине цар Јудин је доживео велики процват, јер се доследно трудио да окаје прошлост и прослави име Бога коме је служио; ипак, његова вера је морала бити стављена на тешку пробу како би увидео да само уздањем у Бога може победити силе таме које су претиле да униште и њега и његов народ." – *Пророци и цареви, 235.*

5. УВЕК СПРЕМНИ ДА БУДЕМО КРОТКИ И СКРОМНИ

- а. Шта треба сви да научимо из Језекијиног искуства са вавилонским изасланицима? Псалам 141:3; I Коринћанима 10:12; I Петрова 3:15.**

"Извештај о Језекијином пропушту да оправда Божје поверење приликом посете посланика садржи значајну поуку за све нас. Много више него досад морамо говорити о драгоценим искуствима које смо стекли о милости и доброту Божјој, о неизмерним дубинама Спаситељеве љубави...

"Сваког дана наше речи и дела остављају утисак на оне с којима се дружимо. Колико је стога потребно да будно стражимо над својим устима, да брижљиво пазимо на своје кораке! Један непромишљен покрет, један неопрезан корак, и снажни таласи неког јачег искушења могу повући душу за собом у дубине...

"С друге стране, ако својим примером помажемо другима да развијају добра начела, ми им пружамо снагу да чине добро. Они пак са своје стране врше на друге исто тако благотворан утицај. Тако својим утицајем и несвесно помажемо многима." – *Прор. и цар., 235,236.*

"Кад глас Господњи позива: 'Кога ћу послати? И ко ће нам ићи?' божански Дух ставља у срце одговор: 'Ево мене, пошљи мене' (Исаија 6:8). Али имајте на уму да се претходно живи угаљ с олтара мора дотаћи ваших усана. Тада ће речи које говорите бити мудре и свете речи. Тада ћете поседовати мудрост и знати шта треба рећи, а шта треба да остане неизговорено.

"(I Петрова 3:15) Због чега са страхом? – Са страхом да ваше речи не би одражавале самопоуздање, да не бисте изговарали речи које нису довољно промишљене, да се ваше речи и понашање не би разликовале од речи и понашања Христовог. Повежите се снажно са Христом и излажите истину каква је у Њему." – *VI Свед., 200* (ст. из.).

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто и ми можемо бити инспирисани агилним деловањем Ахазовог наследника?
2. Зашто је Језекијина владавина крунисана радошћу и успехом?
3. Осим што је помагао краљу Јуде, коме је још Бог желео да се приближи?
4. Шта је Језекија заборавио када су му изасланици дошли у посету?
5. Када тежимо да будемо сведоци за Бога, зашто треба да будемо опрезни?

Понос и њонизносѝ

"...Сѝециѝе њонизносѝ; јер се Боѝ њоносѝѝима суѝроѝѝи, а њонизженима даје блаѝодаѝѝ." – II Пейѝрова 5:5 (њоследњи део).

"Гордост Асирије и њен пад треба да послужи као поука до краја века." – Пророци и цареви, 247.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пайѝријарси и њороци, 237-247.*

Недеља

14. авѝусѝѝ

1. ВЕРНО РУКОВОДСТВО

а. Којим образложењем је Језекија охрабрио свој народ да се суочи са Асирцима, и како су Исаијине речи биле од помоћи у овој кризи? II Дневника 32:7,8 (први део); Исаија 12:6.

"У време кад је Језекија дошао на престо Јуде, Асирци су већ били одвели у ропство велики број синова Израилевих из северног царства. Неколико година пошто је постао владар и док је још јачао одбрану Јерусалима, Асирци су освојили и заузели Самарију и расули десет племена по многим провинцијама асирског царства. Границе Јудеје биле су удаљене само неколико миља а Јерусалим мање од педесет миља. Богат плен који би нашли у храму могао би довести непријатеље у искушење да се поново врате.

"Међутим, цар јудејски је учинио све што је могао да се припреми за пружање отпора непријатељу." – *Пророци и цареви, 238.*

б. Зашто је Језекија могао да се поузда у Божју помоћ? Исаија 10:12,24-27; 14:24-27. Како је народ одговорио на његов позив? II Дневника 32:8 (последњи део).

"Ништа не може тако брзо да надахне вером као вежбање у вери. Цар Јудин се био припремио за наступајућу буру, и сада се, верујући да ће се пророчанство против Асираца испунити, ослонио на Бога." – *Пророци и цареви, 238.*

2. КРИЗА ДОЛАЗИ

- a. Када је, по свему судећи, ситуација за Јуду деловала безнадежно, како су је асирски заповедници учинили још гором? Исаија 36:13-20.**

"Дуго очекивана криза је најзад наишла. Напредујући из победе у победу, асирске снаге су се појавиле у Јудеји. Уверени у своју победу, заповедници су поделили своје снаге у две групе; једна је требало да се бори против мисирске војске на југу а друга да опколи Јерусалим.

"Бог је био једина нада царства Јудиног. Од Мисира се није могла очекивати помоћ, а у близини није било ниједног другог народа који би им пружио пријатељску руку.

"Ослањајући се на снагу своје дисциплиноване војске, асирски заповедници су уговорили сусрет са заповедницима Јудиним и том приликом дрско захтевали да им се град преда. Захтев је био пропраћен хуљењем на Бога Израилевог. Због слабости и отпадништва Израила и Јуде, народи се више нису бојали имена Божјег, него су хулили на Њега." – *Пророци и цареви*, 239.

- b. Како су Јудејци одговорили на подсмех надмених Асираца, и чему нас ово искуство учи по питању заузимања става? Исаија 36:21,22; 37:1-4.**

"Исти онај заповеднички дух који је у прошлим вековима ковао заверу против верних још увек настоји да са лица Земље уклони оне који се боје Бога и држе Његов закон... Прогонитељски настројени властодршци, проповедници и чланови цркве удружиће се у завери против њих. Речју и пером, ласкањем, претњама и исмејавањем настојаће да побију и униште њихову веру." – *V Сведочанство*, 425.

"Када се људи састану да проучавају тачке вере око којих постоје различита мишљења, испољиће се дух који њима управља. Они који бране истину треба да буду смирени и присебни. Ако имају Христов ум, они ће бити љубазни и учтиви. Њихов говор неће бити оштар. Они неће сматрати да су непогрешиви, нити ће презриво гледати на оне који се разликују од њих. Они њих неће сматрати непријатељима, нити ће им се ругати и подсмевати." – *Gospel Workers (1892)*, 389.

3. ВЕРА У СУМОРНИМ ОКОЛНОСТИМА

- а. На врхунцу Јудине кризе под Асиријом, какву поруку је Бог послао Језекији преко Исаије? II Царевима 19:5-7. Зашто је за нас толико важно да размишљамо о овим значајним историјским искуствима?**

"Бог жели да нас подсети како је поступао са припадницима свог народа у прошлости, како их је избављао од њихових непријатеља. Своју моћ у настојању да их ослободи, Он је увек испољавао у крајњој невољи, кад је изгледало да нема никакве могућности за спас од сотониних напада. Кад се људи нађу у некој невољи то је за Бога права прилика да им притекне у помоћ." – *V Сведочанство*, 670.

"Хришћански карактер се не развија ослобађањем од искушења и невоља, него управо усред њих. Изложеност одбацивању и противљењу наводи Христовог следбеника само да буде опрезнији и да упућује још усрдније молитве моћном Помоћнику. Тешке невоље, издржане захваљујући милости Божјој, развијају стрпљење, будност, постојаност и дубоко и непоколебљиво поуздање у Бога. Тријумф хришћанске вере састоји се у томе што омогућује Христовом следбенику да трпи и да истовремено буде јак, да се потчињава и тим побеђује, да буде убијан читав дан, а ипак да живи, да носи крст, и да тако задобије круну непролазне славе." – *Дела айостола*, 351.

"Они који буду извојевали коначну победу имаће у свом духовном животу часове страшне збуњености и великих искушења; али они не смеју да одбаце своје поуздање у Бога, јер је то део њиховог васпитања у Христовој школи; то је неопходно потребно како би се очистили од сваке троске." – *Порука младим хришћанима*, 36.

- б. Шта су Исаија и Језекија чинили током ове кризе? II Дневника 32:20; II Царевима 19:14-19.**

"Језекијине молитве за Јуду и част њиховог врховног Владара биле су у складу с намерама Божјим. Приликом посвећења храма, Солонун се молио Господу: 'Да би давао праву славу својему и народу својему Израилу у свако доба; да би познали сви народи на земљи да је Господ сам Бог и да нема другог' (I Царевима 8:59,60). Нарочито се молио да им Господ буде милостив кад у време рата или угњетавања од стране непријатељске војске, поглавари Израилеви ступе у молитвени дом и помолу се за избављење." – *Пророци и цареви*, 242.

4. БОГ НАДВЛАДАВА РАДИ ПРАВДЕ

- а. Какво уверење је Бог поново послао цару и народу Јуде? П Царевима 19:20-22,28,32-34. Шта можемо научити из начина на који је Бог задовољно њихове потребе, иако је њихова земља била опустошена? Стих 29.**

"Попут Божјег народа у прошлости, и ми морамо бити спремни да напредујемо кад се облак подигне и крене напред, и да застанемо кад се облак заустави. Морамо прилагодити наш правац вођству Божјег Духа. Уместо да следимо наше сопствене идеје, треба да сарађујемо са божанством. Тако ћемо бити способни да одржавамо корак са нашим Вођом.

"Да би били хришћани, није неопходно да људи буду изразито талентовани. Они можда неће учествовати у законодавним одборима; њима можда неће бити дозвољено да већају у сенатима или гласају у парламентима; ипак, они имају приступ Богу. Цар над Царевима се спушта да чује молитву онога ко жели да врши Учитељево вољу. Усрдна молитва која долази из искреног, скрушеног срца у Божјим очима вреднија је од речитости. Бог чује сваку молитву принесену уз тамјан вере. Његово најслабије дете може да изврши утицај који ће бити у складу са небеским саветима. Кроз одговоре на молитве Бог оживљава своје дело." – *The Review and Herald, June 23, 1903.*

- б. У ком смислу судбина Асирије представља опште правило за све векове? Исаија 30:27,28; Приче 11:17; 16:18.**

"Са непогрешивом тачношћу Бесконачни прегледа стање на рачуну свих народа. Док се Његова милост нуди заједно са позивима на покајање, тај рачун остаје отворен; међутим, када цифре премаше износ који је Бог одредио, Његов гњев ће почети да се излива. Рачун се затвара. Божјем стрпљењу је дошао крај. За њих више нема позивања на милост." – *The Review and Herald, June 3, 1915.*

"Обориће се понос Асирски и палица ће се Мисирска узети' (Захарија 10:11). Ово важи не само за народе који су устали против Бога у старо време него и за данашње народе који не испуњавају Божји циљ. Онага дана када се буду делиле коначне награде, кад праведни Судија целе земље буде предузео да 'расије народе', а онима који су се држали истине буде дозвољено да уђу у град Божји, небески сводови ће одјекивати од победоносне песме спасених." – *Пророци и цареви, 247.*

5. ПОНИЗИТИ ОХОЛОСТ У СЕБИ

а. Коју практичну поуку треба да извучемо из примера Језекије, Исаије и Асираца? I Петрова 5:5-7; Приче 16:18.

"Бог може да кажњава на много начина, а казна ће сигурно доћи на оне који угађају свом поносу... Уколико се човек уздигне осећањем сопствене способности и испољи поверење у људску снагу, искушење ће га сигурно савладати. Бог ће га понизити. Указаће му у потпуности на његову слабост како би могао осетити своју потребу за божанском помоћи." – *Manuscript Releases 21, 332,333.*

"Сваког дана треба да се понизимо пред Богом, уместо да сматрамо да је наша мудрост савршена. Треба да усрдно вршимо наш посао. Не треба да се молимо да нас Бог понизи; јер ако он то учини, понизиће нас на начин који нам се неће свидети. Дан за даном, морамо се понижавати пред моћном Божјом руком. Треба да радимо на свом спасењу са страхом и дрхтањем. Иако Бог у нама чини да желимо и чинимо оно што је Њему угодно, ми треба да сарађујемо са Њим док Он ради кроз нас. Морамо се чувати да не уздигемо своје душе у самопоуздању. Ви можете рећи: како могу да знам да ми је Христос у срцу? Кад вас укоре или исправе у ономе што чините, када се ствари не одвијају онако како сте наумили да се одвијају – ако тада допустите да вам се узбуркају страсти уместо да стрпљиво и љубазно поднесете исправљање, Христос не пребива у вашем срцу.

"Христос је човека учинио толико вредним да је дао свој живот за његово откупљење; стога Он захтева да сваку способност и снагу нашег бића ставимо у савршену покорност Њему. Али ми не треба да процењујемо себе једино имајући у виду ону цену коју је Бог ставио на нас на крсту Голготе. Немојмо се бојати да покажемо понизност испољавањем благиости, љубазности и трпљења. Немојте се узвисити и мислити: Они покушавају да ме повредe ширећи лажне извештаје." – *The Review and Herald, July 12, 1887.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како се Језекија суочио са претњом Асираца?
2. Како ми треба да се поставимо према "Сенахиримима" у нашем животу?
3. Током кризе са којом се суочио Јуда, како је Бог испунио свој древни завет?
4. Чему се можемо поучити из начина на који је ишчезао привидни асиријски напредак?
5. Наведите неколико показатеља који откривају ниво наше понизности.

Одговорности човечанства

"У њо ће вријеме човјек погледаћи на творца својега, и очи његове зледаће на свеца Израилјева." – Исаија 17:7.

Свако од нас треба да се нађе у позицији где ће схватити своју одговорност пред Богом небеским. Када ово будемо разумели, божански благослов ће почивати над нама." – *Australasian Union Conference Record, July 28, 1899.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *II Сведочанство, 773-782.*

☐ Недеља

21. август

1. ОСУДА ЗА ПОНОС И ПРЕТПОСТАВКЕ

a. Тек што је Асирија била подвргнута Божјем суду, шта је Исаија пророковао да ће се догодити са гордим Вавилоном? Исаија 13:1,4-6,17-22; 47:1-3,7-9. Кад је страшна судбина коначно задесила овај велики град? Данило 5:1,18-23,28,30.

.....

b. Објасни паралелу између ових догађаја и онога што је Господ објавио да ће ускоро задесити духовни Вавилон. Откривење 18:1,2,7-17; Језекиљ 7:9.

.....

c. Зашто сви треба да буду опрезни у овом погледу? Приче 15:3.

"Господње око посматра све... Свети Бог који мрзи грех сведок је сваке речи и сваког дела у нашем животу. Ми не можемо избећи своју одговорност пред Њим, јер је Бог свуда. Зашто не бисмо живели тако да свој рачун можемо положити срећни, а не са болом? Бог нам је доделио задатак који треба да извршимо, и то треба да урадимо по Његовим упутствима. Ако своје снаге ставимо под сотонину контролу, ми постајемо бунтовници против Бога, и у нашем животном извештају ће се пронаћи, као и код Валтасара, судбоносни недостатак када се нађемо на мерилима." – *The Signs of the Times, September 14, 1888.*

2. ВИШЕ СЕ ПОУЗДАТИ У БОГА, НЕГО У ДРУШТВО

а. Усред ужурбаности и гужве градског живота у модерном друштву, која упозорења увек треба да имамо на уму? Исаија 17:12-14. На пример, шта је Господњем пророку последњих дана дато да напише о једном граду (у овом случају о Мелбурну, Аустралија) који је у њено време имао мање од пола милиона становника?

"Божја воља није да се Његов народ настани у градовима, где су стални метеж и пометња. Децу треба поштедети оваквих ствари; цео систем је изопачен гужвом, ужурбанашћу и буком.

"Господ жели да припадници Његовог народа живе изван градова, где на свом имању могу гајити воће и поврће, и где њихова деца могу бити директно доведена у додир са Божјим делима у природи. Изведите своје породице из градова, то је моја порука." – *Medical Ministry, 310,311.*

"Услови за живот у градовима ће постајати све тежи. У њима ће бити сукоба и крвопролића, и на крају ће бити погођени земљотресима. Зграде ће бити срушене и прогутаће их огањ са неба...

"Хоће ли наша браћа и сестре у Мелбурну кренути у нове подухвате без претходног тражења савета од Бога? Хоће ли градити велика постројења у Мелбурну, док свет постаје све гори, док градови постају Содом и Гомор? Да ли желе да ослепе друге како не би препознали знаке времена?"

"У градовима се мора радити. Они који живе у њима морају бити упозорени на догађаје који су пред нама. Мудро утрошите време и средства. Потрудите се да поруку садашње истине раширите између путева и стаза у градовима. Али немојте своје породице настанити у градовима, и немојте у њима започињати послове. Ако то чините, од вас ће се у будућности очекивати да се прилагодите поштовању разних празника. Постављени стражари тражиће прилику да се пожале на Божји народ који држи заповести. Сотона ће испољавати своју моћ и непријатељство, а последица тога биће тлачење. Што је већи град, веће ће бити и тлачење. Хоћемо ли, у таквим временима, улагати своје време и свој новац у пословне подухвате у градовима, уместо да их посветимо напретку дела у новим пољима, где су толико потребни? Нека учитељи истине изађу на путеве и међу оградe, нека доведу људе, да би Божја кућа могла бити пуна." – *Manuscript Releases 19, 336,337.*

б. Уместо да се ослањамо на телесну мишицу, где треба да управимо свој поглед? Исаија 17:7,8.

3. ПОСВЕЋЕЊЕ ТОКОМ ДАНА ОЧИШЋЕЊА

- а. Шта је Господ објавио о једењу "чистог" меса у несимболичном Дану очишћења? Исаија 22:12-14,20-22 (упореди са Откривењем 3:8,7). Када је Божја слушкиња била узнета у визији, шта јој је откривено у погледу "отворених" и "затворених" врата?**

"Свети Дух се спустио на нас и ја сам у духу била узнесена у град Бога живог. Тада ми је показано да се заповести Божје и сведочанство Исуса Христа у вези са затвореним вратима не могу одвојити једно од другог, и да је време кад Божје заповести треба да заблистају у свом пуном значају и кад Божји народ треба да буде стављен на пробу у погледу истине о суботи настало кад су се отворила врата светиње над светињама у небу, где се налази ковчег са десет заповести. Та врата се нису отворила све док Исус није завршио своје посредовање у светињи – 1844. године. Тада је Исус затворио врата светиње а отворио врата светиње над светињама и ушао иза друге завесе, где Он још увек стоји поред ковчега докле сада допире вера духовног Израиља.

"Видела сам да је Исус затворио врата светиње и нико их не може отворити, а отворио врата светиње над светињама и нико их не може затворити (Откривење 3:7,8); и да од оног тренутка кад је Он отворио врата светиње над светињама, у којој се налази ковчег завета, заповести обасјавају Божју децу и светковање суботе постаје за њих камен пробе." – *Рани сјиси, 44.*

- б. Која је наша најхитнија дужност с обзиром на време у којем живимо? Исаија 34:16. Укратко објасни мисију Божјег гласника за данашње време и зашто је она толико значајна.**

"Ја нисам дошао да објавим мир; овај глас можете чути где год одете. Има оних који ће вас радо уљуљкати у вашој телесној сигурности; али моје дело је другачије. Моја вест треба да вас узбуди, да вас подстакне да реформишете свој живот и прекинете побуну против Бога целог свемира. Узмите Божју Реч и проверите да ли живите у складу са њом. Да ли ће ваш карактер издржати истрагу коју спроводи небо?" – *The Review and Herald, June 22, 1911.*

4. СИДРО МЕЂУ ВЕТРОВИМА НАУКА

а. Како можемо стајати непоколебљиво на Христовој страни у времену кад су људи склони оспоравању Бога и Његове мудрости? Исаија 29:13-16; 30:8-11.

"Никад пре Господ није тако потпуно открио своју милост свом изабраном народу као што то чини у ове последње дане кад се Његов закон напушта и гази." – *Сведочанство за пророковеднике*, 74.

"Господ позива сваког учитеља, сваког проповедника, сваког који је примио видело Његове истине да добро испита и процени своје духовно стање. Њима је дато велико видело и да би осигурали вечни живот не смеју више грешне људе сматрати својим ослонцем, већ треба да зидају на сигурном темељу." – *Свед. за пророковед.*, 346,347.

б. Шта треба да представља нашу заштиту у време верских обмана? Исаија 8:19,20.

"Између Христа и Велијара нема ништа заједничког. Њихова не-обична схватања о непостојању васкрсења за безбожнике и о веку будућности представљају велике заблуде које је сотона убацио међу јереси ових последњих дана са циљем да упропасти душе. Те заблуде се никако не могу ускладити са поруком небеског порекла.

"Поједини из тог покрета имају и неке, наводно, Богом дане дарове. Они изговарају неке неартикулисане гласове које називају страним језицима, а који су потпуно неразумљиви не само људима него и Господу и целом небу. Ове дарове измишљају људи и жене, потпомогнути од великог обмањивача. Фанатизам, лажно узбуђење, неразумљиве језике и дизање галаме, они сматрају даровима које је Бог поставио у Заједници. На тај начин су још неки увучени у ту заблуду, и плодови свега тога нису добри. 'По родовима њиховим познаћете их.' Фанатизам и подизање буке сматрају се за неке нарочите доказе верности. За неке састанак није био успешан ако на њему нису доживели неко нарочито узбуђење и осећање среће. Они се труде на сваки начин да то изазову и вештачки се узбуђују. Али утицај таквих скупова није благотворан. Кад пролазно осећање заноса ишчезне, они падају још дубље него што су били пре састанка, јер њихова срећа није дошла са правог извора. За духовно уздицање најкориснији су они скупови на којима преовлађује озбиљност и дубоко истраживање сопственог срца, на којима свако тежи да упозна себе и да се у дубокој смерности учи од Христа." – *1 Сведочанство*, 412.

5. ДРЖИТЕ СЕ ДАЛЕКО ОД ЗАБЛУДЕ

- а. Данас, док спиритуалистичка филозофија "Новог доба" наизглед буја и напредује, шта треба да имамо на уму? Исаија 47:10-15.

"Требало би да сви осећају потребу да сталном будношћу подупру своју моралну природу. Попут верних стражара, они треба да чувају тврђаву душе, осећајући да ни за тренутак не смеју да попусте у својој опрезности. Њихова једина сигурност налази се у истрајној молитви и живој вери." – *Counsels on Health*, 411.

"У земаљским пословима, слуга који најбрижљивије тежи да испуни захтеве своје службе и да изврши вољу свог господара, највише је цењен. Једном приликом, један господин је желео да запосли кочијаша у кога је могао да има поверења. Неколико људи јавило се на његов оглас. Он их је редом питао колико близу литице могу да возе кочије, а да не уземуре ни коње, ни људе у кочијама. Један за другим, одговарали су како могу да приђу на опасно мало раздаљину од литице; на крају је, међутим, један од њих одговорио да се он уопште не би упуштао у такав опасан подухват, већ би се држао што даље од литице. Њега је господин изабрао у службу. Да ли ће човек више ценити верног слугу него Небески Отац? Ми не треба да проверавамо колико далеко можемо отићи од Божјих заповести, уздајући се у милост Законодавца, и да ласкамо себи како смо и даље у границама Божјег стрпљења; наша брига треба да буде како да се држимо што даље од престапа. Треба да се одлучно држимо на страни Христа и нашег Небеског Оца, и да се не излажемо ризику тврдоглавим претпоставкама.

"Данас, док последња порука позива Божји народ да се повинује свим налозима Његовог закона, и даље ће бити подсмевача и неверника; међутим, свака душа мора стајати чврсто за себе. Као што је Ноје верно опомињао препотопни свет, тако и ми морамо бити верни значајној дужности коју нам је Бог поверио. Иако подсмевача и клеветника има свуда око нас, не смемо устукнути од објављивања небеских истина овом нараштају." – *The Review and Herald*, June 22, 1911.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

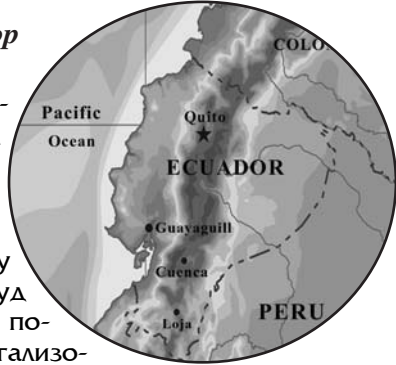
1. Док се чини да духовни Вавилон цвета, чега треба да се сетимо?
2. Које кораке могу да предузнем да поједноставим свој живот и будем мање наклоњен свету?
3. Који запис из Књиге пророка Исаије повезује вегетаријанство и Божји остатак?
4. Како небо оповргава главно начело харизматских покрета?
5. Наведи најсигурнији начин да се одбранимо од заблуда које нас окружују.

Субота, 3. септембар, 2016.

Прилоḡ њрве субоѡе у месецу За санаторијум у Бањосу, Еквадор

Еквадор је јужноамеричка држава. Њен главни град је Кито. Од 15,49 милиона становника, 80,40% су католичке вероисповести, а 11,30% су протестанти.

Вест реформације стигла је у Еквадор 1945. године кроз труд Марија Линареса. Дело Реформног покрета, као организоване цркве, легализовано је 1973. Тренутно у Еквадору постоји 17 цркава и 3 групе. Бог је благословио дело и оно је значајно напредовало, те су у претходне две године посвећена четири проповедника Јеванђеља.

Током нашег последњег радничког састанка 2012. године, одлучили смо да саградимо санаторијум, на основу савета записаних у Духу Пророштва.

"Господ је одредио да се у многим местима подигну санаторијуми који ће стајати као споменици за Њега. То је један од Његових метода за проповедање треће анђеоске вести." – *Counsels on Health*, 248.

На истом састанку прикупили смо донације за овај пројекат. Једна породица је великодушно донирала земљиште у Бањосу, граду који смо изабрали за санаторијум. Бог нам је подарио и обучене људске ресурсе: лекаре, натуропате, нутриционисте, физиотерапеуте, и брата који пише своју докторску тезу о овом пројекту. Наша жеља је да довршимо ово започето дело уз Божји благослов.

Град Banos de Agua Santa, познатији као Бањос, налази се у централном Еквадору. У њему се налази неколико извора топле воде богатих разним минералима, велики број водопада и многих других природних лепота. Бањос је карактеристичан по својој пролећној клими. Он је излаз према источном Еквадору, и окружен је природом, што га чини светски познатом туристичком атракцијом.

Верујемо да ће овај санаторијум бити ефикасно средство за ширење Јеванђеља у Еквадору, и дубоко ценимо ваше великодушне дарове намењене овом циљу.

Ваша браћа и сесѡре из Еквадора

Уйуисџва за кройке

"И уши ће твоје слушаји ријеч иза тебе гдје говори: ѿо је уйуи, идиће њим, ако бисће сврнули надесно или налијево." – Исаија 30:21.

"Човек није препуштен да буде немоћна играчка сотониних кушања... Око Свевишњег никад не дрема и не спава, чувајући будно свој народ. Десет хиљада пута десет хиљада анђела не престају да брину о потребама синова људских. Гласови надахнути од Бога, кад год то затреба, кличу: 'То је пут, идите њиме.'" – *Мој живој данас*, 97.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *V Сведочансџво*, 405-414, 480-487; *The Sanctified Life*, 80-93.

☐ Недеља

28. авгусџ

1. БОЖЈА БРИГА

а. Којом предивном илустрацијом Исаија приказује Божју непрестану бригу о свом винограду, и како то треба да дотакне срца нас, Његове деце? Исаија 27:2,3; Псалам 112:5-7.

"Тачно је да је свет у мраку. Противљење је све јаче. Подсмевач и ругач постају све бестиднији и окорелији у својим преступима. Ипак, све ово не треба да нас дотиче. Не морамо да трчимо као на непоуздано. Не, не. Моје срце је учвршћено, пуно поверења у Бога. Ми имамо савршеног Спаситеља. Можемо да уживамо у Његовој богатој пунини." – *Reflecting Christ*, 351.

"Кад бисмо само увидели и ценили Господњу доброту, љубав и Његову непрестану бригу за нас, како би другачији био овај свет! Ако бисмо тражили прво Божје царство и Његову правду, начела правде управљала би нашим животом, и у нашем срцу не би било места за себичне тежње. Жеља да вршимо нашу сопствену вољу покорила би се тежњи да вршимо вољу Божју. Ми морамо да негујемо сталну спознају о Божјој љубави и доброти. Морамо имати на уму да смо пред Њим одговорни за употребу дарова које нам је поверио." – *Manuscript Releases* 7, 327.

2. ТРЕЗВЕНА БУДНОСТ НЕОПХОДНА

- а. Шта данас заслепљује очи великог броја људи, па и такозваних хришћана? Исаија 29:9-12.**

.....

"Показано ми је да су лажни пастири опијени, али не од вина; они посрћу, али не од силовита пића. Истина Божја је за њих запечаћена књига; они је не могу читати." – *Рани сѝиси, 134.*

- б. Како ово стање погађа многе који исповедају садашњу истину, али одбијају да прихвате неке њене делове, и која опомена због тога следи? Исаија 29:13-16.**

.....

"Свака од разних група такозваних адвентиста има нешто мало истине, али је све те истине Бог дао својој деци која се припремају за Његов дан. Осим тога, Он им је дао истине које ниједна од тих група не познаје нити их разуме. Важне тачке које су за њих запечаћене Бог је открио онима који су вољни да виде и спремни да разумеју. Кад има да изнесе неку нову светлост, Бог сам просветљује разум својих изабраних како би могли то да схвате, а не да траже просветљење слушајући оне који се налазе у тами и заблуди.

"Било ми је показано колико је неопходно да се они који верују да смо ми носиоци последње вести милости, одвоје од таквих који се свакодневно напајају новим заблудама. Видела сам да ни млади ни стари не треба да посећују њихове састанке; погрешно би било храбрити их на тај начин, јер они проповедају заблуду која представља отров за душу, и уче 'наукама и заповијестима људским'. Утицај таквих скупова није добар. Ако нас је Бог већ ослободио таме и заблуде, требало би чврсто да стојимо у слободи коју нам је Он подарио и да се радујемо у истини. Богу је мрско кад ми, иако то не морамо, одлазимо да слушамо заблуду. Он нас не шаље на такве скупове где се заблуда силом јаке воље намеће народу и Он нас тамо неће чувати. Анђели престају да будно бдију над нама, и ми бивамо препуштени ударцима непријатеља, да нас он заслепи и ослаби уз помоћ својих злих анђела, и да светлост која нас окружује постане под утицајем таме све нејаснија.

"Видела сам да ми немамо времена да слушамо приче и измишљотине. Уместо да се забављају тим, наше мисли треба да буду потпуно обузете садашњом истином..." – *Рани сѝиси, 136,137.*

3. ПРОРОЧАНСТВА О ИЗВЕСНИМ ГРУПАМА

- a. Које пророчанство је изречено у погледу оних који су кротки у Господу, а што је у супротности са онима који гаје критички дух према својој браћи и сестрама? Исаија 29:18-21.**

"...Онај који је мислио да је сигуран у искреност, љубав и пријатељство свога брата увидеће да се сумња и у њега и у његове побуде...

"Неутврђене гласине које провејавају ту и тамо често уништавају слогу и јединство међу браћом. Има појединаца који будно и отворених ушију мотре и послушују да би ухватили неки скандал који на такав начин провејава. Они скупљају ситне појединости неког догађаја, које саме по себи могу бити сасвим безначајне, али које се препричавају све док човека не направе преступником због једне речи. Њихово гесло као да је: 'Извести, а ми ћемо пренети даље.' Ти достављачи, вршећи ђаволски посао са изненађујућом оданосћу, мало знају колико својим поступцима вређају Бога. Кад би само пола енергије и ревности уложене у овај несвети рад употребили на преиспитивање свога срца, увидели би да треба да учине тако много за очишћење сопствене душе од прљавштине греха да не би имали ни времена ни склоности за критиковање своје браће, и онда не би подлегали таквом искушењу. Врата ума треба затворити пред оним: 'Кажу' или 'чуо сам'. Зашто, уместо да дозволимо љубомори и сумњичењу да нам се увуку у срце, не бисмо отишли својој браћи и отворено, али љубазно, изнели пред њих оно што смо чули негативно о њиховом карактеру или утицају? Зашто се не бисмо молили Господу с њима и за њих? Иако не можемо бити у заједници с онима који су Христови огорчени непријатељи и воleti их, можемо гајити дух кротости и љубави која је карактерисала нашег Спаситеља – љубави која 'не мисли о злу' и не да се лако изазвати." – *The Review and Herald, June 3, 1884.*

- b. Које охрабрујуће пророчанство нам је дато за ове последње дане у погледу искрених припадника јеврејског народа који искрено траже Бога? Исаија 29:22-24.**

"Међу Јеврејима има људи који су, попут Савла Таршанина, силни у познавању Светих списа и они ће са чудесном силом објављивати непромењивост закона Божјег. Бог Израилев учиниће да до тога дође у последњим данима. Рука Божја није окраћала да не може спасити. Ако се Његове слуге у вери буду залагале за оне који су дуго били заповестављени и презрени, откриће се Његово спасење." – *Дела ай., 282.*

4. БОЖЈЕ ДУГО ТРПЉЕЊЕ ПРЕМА СВИМА НАМА

а. Како је Исаија отворено укорио телесне жеље оних који су се сматрали Божјим народом, и како се то може применити на нас данас? Исаија 30:8-16.

"Желимо да јасно утиснемо у ваш ум свест о неопходност чишћења од сваке мрље греха. Црква коју Христос ставља пред престо своје славе је без 'мане, мрштине или такога чега' (Ефесцима 5:27). Желите ли да budete међу онима који су хаљине свог карактера опрали у крви Јагњетовој? Онда 'престаните зло чинити; учите се добро чинити' (Исаија 1:16,17); беспрекорно ходите у заповестима и уредбама свог Бога. Не треба да питате да ли вашој удобности прија држање небеских истина. Треба да узмете свој крст и следите Исуса, без обзира на цену. Схватите да је Његов јарам благ, и Његово бреме лако. Када сте прекршили Његов закон и тиме навукли на себе смртну казну, Бог није поштедео свог јединородног Сина, како би вас довео са пута преступа на пут живота и светости; а ви ћете занемарити то дивно спасење, и одбити да се повинујете условима вечног живота?...

"Донесите одлуку да од данас ходите путем послушности. Тама која вас окружује попут густог облака подићи ће се, и небеска светлост обасјаће све оне који изаберу истину по било коју цену.

"Господ разуме сва ваша кушања; и колико год вам изгледало немогуће да живите за Бога, пут пред вама ће се отворити. Када ваша вера буде искушана, као што је Господ отворио Црвено море, и воде вашег живота ће се разделити, и Његово провиђење ће направити стазу за ваша стопала. Безбедно је служити Богу. Ако идете Божјим путем, то можда неће бити на напредак вашег овоземаљског живота; али преступник ће бити вечно изгубљен...

"Наши оци су грешили, и ми смо ишли њиховим корацима; али Господ је отворио књигу Закона, и отпаднички Израил сада чује заповести Божје. Њихов преступ је откривен, и Божји гњев снаћи ће сваку душу која одбије да се покаје и реформише док светлост сија на њеном путу...

"Морамо окајати своје прошле грехе и зла дела и тражити Бога целим срцем. Морамо веровати да Бог стоји иза онога што каже и престати да правимо компромисе са грехом у било ком погледу. Треба да се понизимо пред Богом и да радије пристанемо да изгубимо све друго него Његову милост." – *The Review and Herald, June 22, 1911.*

б. Како је Бог показао своје велико стрпљење према нама? Исаија 30:18,19.

5. СЛУШАЊЕ ТИХОГ, ТАНКОГ ГЛАСА

- a. Како нам искреност у молитви "не наведи нас у напаст; но избави нас ода зла" (Матеј 6:13) може помоћи да останемо на безбедном путу? Исаија 30:20,21.**

"Дух који управља савезом зла стално настоји да заклони од људског погледа речи Божје и што привлачније истакне мишљење људи. Он би хтео да ми не чујемо глас Божји који говори: 'Ово је пут, идите њим' (Исаија 30:21). Он чини све што је у његовој моћи да би путем васпитања и образовања замрачио небеску светлост." – VIII Сведочанство, 329.

"Господ жели да сви схвате да је њихов напредак скривен с Њим у Христу, да зависи од њихове смерности и кротости, од њихове срдачне послушности и оданости." – VII Сведочанство, 126.

"Кад упућујемо молитву коју нам је Христос оставио (Матеј 6:13), потчињавамо се Божјем вођству и молимо Га да нас Он води сигурном стазом. Не можемо бити искрени у молитви, а да у исти мах идемо путем који смо сами изабрали. Чекајмо да нас Он води својом руком; слушајмо Његов глас који говори: 'Ово је пут, идите њим' (Исаија 30:21).

"Нећемо бити безбедни све док оклевамо да сагледамо оно што ћемо сигурно пожњети ако слушамо сотонине савете. Грех је обешчашћење и несрећа за сваку душу која га гаји; у његовој природи је да заслепи и обмане и он ће нас мамити ласкавим понудама. Ако се усудимо да ступимо на сотонино тло, није нам обећано да ћемо бити заштићени од силе зла. Колико до нас стоји, треба да затворимо сваки прилаз којим би сотона могао да допре до нас." – Мисли са Горе блаженства, 83,84.

- b. Шта нам је Господ обећао, ако одбацимо своје идоле? Исаија 30:22-26.**

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Док нас обасипа својим благословима, о чему Бог жели да размишљамо?
2. Зашто треба двапут да размислимо пре него што одемо да посетимо друге цркве?
3. Зашто је истински кроткој особи немогуће да оговара?
4. Шта је тежња оних који исповедају веру а имају телесни ум?
5. Како једино Бог одговара на наше молитве за Његово вођство?

Саосећање према покајницима

"Јер овако говори високи и узвишени, који живи у вјечности, којему је име свети: на висини и у светињи сјанујем и с оним ко је скрушена срца и смјерна духа оживљујући дух смјernih и оживљујући срце скрушенијех." – *Исаија 57:15.*

"За стално одржавање везе с Богом ништа није битније од најдубље понизности и смерности." – *V Сведочанство, 49.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *VI Сведочанство, 29,30,77-80,261,262 (стиро издање).*

□ Недеља

4. септембар

1. СУОЧАВАЊЕ СА СТВАРНОШЋУ

а. Шта морамо схватити како бисмо се приближили Богу? Исаија 59:1,2.

"Грех у који се највише запада, који нас одваја од Бога и доводи до праве заразе поремећаја у духовном погледу, јесте себичност. Нико се не може вратити Богу ако се не одрекне себе. Ми ту не можемо ништа постићи сами; али ако нам Бог подари снаге, моћи ћемо да живимо за добро других и тако се спасти да не упаднемо у грех себичности. Није потребно да идемо у незнабожачке земље да бисмо на тај начин показали како желимо да све посветимо Богу и живимо корисним, несебичним животом. Треба да чинимо то и у свом домаћем кругу, у скупштини, међу онима с којима се дружимо и с којима послујемо. Баш у својим свакодневним поступцима треба да се одричемо свога ја и да га држимо у потчињености. Павле је могао рећи: 'Сваки дан умирем' (I Кор. 15,31). То свакодневно умирање наше себичности у ситним стварима чини нас победницима. Треба да заборавимо себе у жељи да другима учинимо добра. У многим људима нема ове љубави према ближњима. Уместо да савесно врше своју дужност, они гледају како ће прибавити себи што више задовољства." – *II Сведочанство, 142.*

"Међутим, да бисмо нашли опроштај и мир, морамо постати свесни своје грешности и та свест мора да нас наведе на покајање." – *Христове очигледне поуке, 128.*

2. ПРИБЛИЖАВАЊЕ БОГУ

а. Колико је понизност важна у Божјим очима? Исаија 57:14-17.

"Ако је икада било време да људи понизно ходе пред Богом, то треба да чини његова црква, његови изабрани у овом нараштају. Сви треба да оплакујемо чињеницу да су наше интелектуалне способности отупиле и да не ценимо довољно наша преимућства и одговорности. Ми немамо чиме да се размењемо." – *Counsels to Writers and Editors*, 63.

"Морамо препознати и отклонити све самоуздавање. Једино ће правда и истина издржати пробу за ово време. Морамо свакодневно уз себе имати Духа Божјег како би нас могао сачувати од злих мисли и немудрих дела, од уздицања душе у сујети." – *Manuscript Releases 19*, 65.

"Господ отвара врата за ширење Јеванђеља, али ми нисмо спремни. Сваког дана сила Божјег Духа мора да нас омекша и оглеме. чак и наше мисли треба да буду доведене у покорност Христу. Непосвећено ја треба разапети." – *The Signs of the Times*, October 24, 1900.

б. Шта Бог помоћу своје Речи жели да учини за нас? Исаија 57:18,19.

"Усредсредите своју веру са толиком чврстином и сигурношћу у Христа да је никакве околности не могу помакнути. Нека ваш живот буде сакривен са Христом у Богу.

"Немојте тражити своје време размишљајући о неисправним карактерима других. То неће исправити ваше карактерне недостатке. Размишљајући о погрешкама других, ви ћете се променити у то исто обличје. Када год сте у искушењу да разговарате о безумљу других или да их окривљујете што су вас повредили, сетите се да су они ранили Христа у лику његових светих. Затим узмите своју Библију, отворите је пред Богом и молите Га за исцељујући мелем Његовог мира." – *Manuscript Releases 21*, 24,25.

"Реч Божја охоче чини смернима, изопачене кроткима и скрушенима, а непокорне послушнима. Грешне навике су човеку природно уткане у његове свакодневне поступке. Али Реч Божја сече и искорењује телесне жеље. Она суди мислима и побудама срца; продире до зглавака и мождине, искорењујући телесне жеље и чинећи људе вољнима да се покоре Господу." – *Коментари библијских текстова*, 805.

3. ИМАЈУЋИ ВЕЧНОСТ У ВИДУ

- а. Супротно утехи коју пружа скрушенима и кроткима, какву пресуду Бог изриче над онима који одбијају да послушају Његов позив? Исaiја 57:20,21. Како можемо да избегнемо ово стање?**

"Јесте ли вољни да одбаците идоле које сте обожавали? Јесте ли вољни да пустите Исуса у своје срце, да га очисти од сваке прљавштине? Да ли у сваком тренутку и у свакој прилици владате собом? Можете ли рећи: 'Јер је мени живот Христос', ја сам Његов? шта год имам, време, снагу, утицај, све је Његово? Представљате ли Га кроз своју трпељивост, стрпљење, несебичност?" – *The Signs of the Times, April 9, 1902.*

"О, та посвећеност и понизност срца ће натерати Божји народ да усрдно чини оно што им је Христос заповедио, а они ће ипак у тој понизности и истини рећи: 'Ми смо залудне слуге, јер учинисмо што смо дужни чинити.' Међутим, многи који су у Божјим очима млаки пуни су поноса и осећаја важности. Јавља се осећај самозадовољства због неколико ситних успеха. Где можемо чути сведочанство срца сломљених у покајању и исповедању пред Богом? Где можемо видети оне који се називају верницима како носе јарам Христов? Како мало времена посвећујемо усрдним молитвама, које би за последицу имале кротак и смирен дух, драгоцен у Божјим очима." – *The Review and Herald, September 16, 1909.*

"Неће ваше исповедање вере показати да ли сте заиста хришћани, већ ваши поступци. Приближавамо се суду и треба да тежимо да ово мало времена до Христовог доласка мудро искористимо. Треба да тежимо да свој ум напунимо знањем од праве вредности, а не дрветом, сеном и стрњиком. Наше способности треба да се увећавају мудрим управљањем, како бисмо задобили већу снагу да схватимо Христову света учења. Ми треба да постанемо учитељи тајни јеванђеља." – *The Review and Herald, April 19, 1892.*

- б. Шта по питању вечности увек треба да имамо на уму? Римљанима 14:10.**

"Ми живимо на вратима вечног света. У небеским судовима испитују се случајеви свих људи, и крајње је време да одбацимо грех и да ревносно радимо да спасимо што је више могуће душа." – *Reflecting Christ, 121.*

4. ДЕЛОВАЊЕ СВЕТОГ ДУХА

а. Шта Христос признаје као доказ да смо у већој мери испуњени Светим Духом - обећаним Утешитељем? Јован 16:8.

"Што ближе долазите Христу, у својим очима бивате све грешнији; јер ваш вид постаје јаснији, те ћете препознати своју несавршеност у великој супротности са Његовом савршеном природом. Међутим, не дозволите да вас то обесхрабри. Ово је доказ да су сотонине преваре изгубиле своју моћ, да вас буди оживљујући утицај Божјег Духа и да вас напуштају равнодушност и немар.

"Дубоко укореења љубав према Христу не може се наћи у срцу које не увиђа своју грешност. Душа која је милошћу преобразена дивље се Његовом божанском карактеру; али непрепознавање сопствене моралне изопачености је непогрешиви доказ да нисмо схватили Христову лепоту и узвишеност. Што мање будемо држали до себе, више ћемо ценити бесконачну чистоту и љупкост нашег Спаситеља. Увиђање сопствене грешности води нас Ономе који даје опроштај. Исус ће нас прихватити; јер Његова реч је гаранција." – *Review and Herald, February 17, 1885.*

б. Објасни разлику између овакве понизности и супротног става који се често сусреће у свету - чак пречесто и у цркви - и последице које овај други са собом доноси. Јован 3:13,14.

"Шта је лажно сведочење против истине? То значи тврдити да верујемо у истину, док дух, речи и понашање не представљају Христа, већ сотону. Зле претпоставке, нестрпљивост и дух непраштања, то је лаж против истине, а љубав, стрпљење и дуго подношење су у складу са начелима истине." – *That I May Know Him, 185.*

"Показано ми је да многи од њих гаје несвету тежњу за превлашћу. Многи воле да им се ласка и љубоморно пазе да их неко случајно не омаловажи или запостави. Стално је присутан дух непраштања, непопуштања, зависти, свађе и супарништва.

"Мало је њих који Христову милост примају у истинској понизности, дубоко и стално свесни своје недостојности. Такви не могу да учествују у испољавању силе Божје, јер би их то још више охрабрило у њиховој самоуверености, охолости и зависти. То је разлог што Господ данас може тако мало да учини за нас." – *V Сведочанство, 49,50.*

5. ПОНИЗНИ ПРЕД ДРУГИМА

а. Како се они који су испуњени Духом понашају према онима који су заблудели и греше? Галатима 6:1-3.

"И опрости нам гријехе наше, јер и ми опраштамо свакоме дужнику својему' (Лука 11:4). Не можемо ову молитву понављати искрено, из срца, и истовремено бити неспремни да опростимо; јер се молимо Господу да нам опрости наше преступе као што ми опраштамо преступе онима који су сагрешили против нас. Мало њих разуме истински смисао ове молитве. Ако би они који гаје дух неправштања схватили њено право значење, они се не би усудили да је понављају и да траже од Бога да се према њима опходи онако како се они опходе према својим ближњима." – *The Youth's Instructor, December 7, 1899.*

"Када у души радника буде пребивао Христос, када сва себичност буде изумрла, када не буде постојало ривалство ни борба за превласт, када заживи јединство, када буду посвећени тако да се њихова међусобна љубав може видети и осетити, тада ће обилно изливање Светога Духа доћи једнако сигурно као што су Божја обећања поуздана у свакој цртици и тачки. Али када радници обезвређују залагања других како би могли показати сопствену надмоћност, тиме доказују да њихов рад не носи онај печат који би требало да носи. Бог их не може благословити." – *Одабране њорукe I, 168.*

"Пре него што нас крсти Светим Духом, наш небески Отац ће нас окушати, како би видео да ли можемо да живимо а да га не обещчашћујемо. Приближите се Богу, и Он ће се приближити вама. Не мислите, децо моја, да сте примили сву духовну помоћ која вам је потребна. Не мислите да можете имати изобилне духовне благослове без повиновања условима које је сам Бог одредио. Јаков и Јован су мислили да ће их постављено питање довести до највишег положаја у царству Божјем. О, колико су далеко били од исправног разумевања ствари! Они нису схватили да, пре него што постану судеоници у Божјој слави, морају узети Његов јарам и свакодневно се учити Његовој понизности и кротости." – *Manuscript Releases 1, 178.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како се и у мом животу може испунити обећање дато победницима?
2. Какве промене се догађају у нама приликом свесрдног проучавања Божје речи?
3. Имајући у виду краткоћу времена милости, на шта треба да се усредсредимо?
4. Како можемо dospети у опасност да лажно сведочимо против истине?
5. Које практичне кораке могу предузети како бих добио позни дажд?

Порука за садашње време

"Вичи из ѓрла, не устјежи се, иодиџни ѓлас свој као тпруба, и објави народу мојему безакоња његова и дому Јаковљеву ѓријехе њихове." – Исаија 58:1.

"Ја не могу сувише оштро да истакнем чињеницу да вест из педесет осмог поглавља књиге пророка Исаије стално треба да имају на уму сви чланови наше Заједнице, сви истински мисионари, сви који верују у вест Трећег анђела и сви који одвраћају своју ногу од преступања суботе." – VI Сведочанство, 163 (стпоро издање).

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: II Сведочанство, 21-36;
V Сведочанство, 277-281.

□ Недеља

11. септембар

1. КОМЕ ЈЕ УПУЂЕНА ОВА ВЕСТ?

а. Шта посебно морамо имати на уму када желимо да објављујемо вест из Исаије 58? Исаија 58:1.

"(Исаија 58:1) Ову вест треба објављивати, али иако смо дужни да то чинимо, морамо пазити да не нападамо, не осуђујемо и не кривимо оне који немају светлост коју ми имамо. Ми не смемо скретати са свог пута и жестоко нападати католике. Међу католицима има људи који су врло савесни као хришћани, таквих који ходе у светлости која сија над њима и Бог ће радити за њих. Они који и поред великих предности и могућности за то нису развијали своје телесне, умне и моралне снаге, већ су живели да би угађали сами себи, одбијајући да врше своје дужности – такви се налазе у већој опасности, и Бог такве више осуђује него оне који имају погрешне појмове о науци и начелима, али се труде да у животу чине другима добро. Немојте критиковати друге, нити их осуђивати.

"Ако дозволимо да себични обзири, погрешно расуђивање и лажни изговори изопаче наш разум и срце, тако да скренемо с путева Божјих и Његове воље, наша кривица ће бити много већа од кривице оних који отворено греше. Морамо бити веома опрезни, да не бисмо осуђивали оне који су пред Богом мање криви од нас." – IX Сведочанство, 251,252.

2. ОПОМЕНА ЧЕСТО БИВА УЋУТКАНА

- a. На какав одговор често наилазе искрени верници који "вичу из грла, и не устежу се" (Исаија 58:1)? Јован 3:19-21 (упореди: IV Мојсијева 16:1-4). Шта је показано Божјој слушкињи у погледу стања у ком се налазе они који тврде да су Божји народ?**

"Многи обожавају идоле у својим срцима и чине зло, што их одваја од Бога и одводи у таму. Видела сам да само мало њих ходи у светлости, може да запази камен спотицања и да га уклони са свог пута...

"Неки који се налазе на положају стражара, који треба да опомињу људе на опасност, престали су да стражаре и опустили се. Такви људи су неверни стражари. Они седе скрштених руку, док њихов подмукли непријатељ улази у тврђаву поред њих и са успехом руши оно што је Бог наредио да се изграђује. Они виде да сотона обманује неискусне и невине, а ипак то све мирно посматрају као да их то не интересује, као да их се те ствари не тичу. Они не увиђају никакву нарочиту опасност, не виде никаквог разлога за узнемиравање. Њима се чини да све иде како треба и не увиђају никакву потребу да подигну глас опомене која је дата у јасним сведочанствима, како би објавили људима њихова безакоња и дому Израиљевом његове грехе. Ти укори и опомене ремете мир дремљивих, безбрижних стражара и они негодују. Говоре у срцу, иако то не чине гласно: 'Све је то непотребно. Све је то сувише строго, сувише оштро. Ови људи се непотребно узнемиравају и узбуђују и не дају нам одмора и мира. 'Доста нек вам је; сав овај народ, сви су свети, што се ви подижете над збором (IV Мојсијева 16:3)'. Они нам не дозвољавају да уживамо у угодности, миру и срећи. Стални рад, мука и непрекидна будност задовољили би те неразумне стражаре који сувише захтевају. Зашто не проповедају оно што иде глатко и не вичу: 'Мир, мир? Тада би све ишло глатко.'

"Они додуше немају кипове, али њихов грех није зато ништа мањи у очима Божјим. Они обожавају мамону и љубе земаљски добитак. Неки ће жртвовати савест да би остварили своје циљеве. Себични су и ускогрудни они који тврде да су народ Божји. Они љубе ствари овога света и удружују се са силама мрака. Уживају у неправди. Не гаје љубав према Богу, нити према ближњима. Идолопоклоници су, и у очима Божјима много гори од незнабожаца који се клањају идолима и не знају за бољи пут." — II Сведочанство, 489-491.

3. УТИХНУЛА ТРУБА

а. Шта отежава задатак онима који желе да труби која опомиње дају карактеристичан звук? Исаија 58:2; Језекиљ 2:1-7.

"За грехе и безакоња Господ овде не укорава невернике овог света, него оне које назива 'својим народом'. Он у продужетку каже: 'Премда ме сваки дан траже и ради су знати путеве моје, као народ који твори правду и не оставља суда Бога својега (Ис. 58:1,2). Овде нам се предочавају људи који се осећају праведнима, и који наизглед испољавају велико интересовање за Божју службу; међутим, овако строг и озбиљан укор од стране Онога који испитује срца показује им да они бацају под ноге божанске прописе." – *Вел. бор.*, 398.

"За такве Господ каже: 'Премда ме сваки дан траже и ради су знати путеве моје, као народ који тражи правду'. Овде је реч о онима који живе у самообмани, који су исправни у својим очима и потпуно задовољни собом; али проповедник има налог да свој глас подигне без устезања, указујући им на њихове преступе. Овакво залагање за Божји народ било је неопходно у свим вековима, али данас је то потребније више него икада...

"Бог увек има људе којима поверава своју поруку. Својим Духом Он покреће њихова срца и они се осећају приморанима да говоре. Подстакнути светом ревношћу и под снажним деловањем божанске силе, они извршавају своју дужност без хладног и прорачунатог размишљања о последицама неувијеног излагања речи које им је Господ дао. Али слуга Божји убрзо постаје свестан да се изложити извесном ризику. Он увиђа да и он сам и порука коју износи постају предмет критиковања. О његовим манирима, о његовом животу и имовини се расправља и коментарише. Порука коју он износи се рашчлањује на ситне делове и одбацује у најслободоумнијем и најнесветијем духу, јер људи у свом ограниченом расуђивању мисле да тако треба чинити. Да ли је та порука остварила свој Богом одређени циљ? Не; жељени циљ очевидно није остварен јер срца слушалаца остају непосвећена.

"Ако лице проповедничково није као кремен, ако му недостају непоколебљива вера и храброст, ако он своју духовну снагу не јача непрекидним одржавањем везе са Богом, он ће своја излагања почети да прилагођава укусу непосвећеног уха и срца оних којима се обраћа. У настојању да избегне критику којој је изложен, он се одваја од Бога, губи осећање божанског одобравања, и његово излагање постаје неупечатљиво и беживотно. Он сам увиђа да све више губи и веру и храброст и да његови напори не дају жељене резултате." – *V Сведочанство*, 278.

4. ЗБОГ КОГА ЗАИСТА ЈАДИКУЈЕМ?

- а. Како они који се сматрају Божјим народом из Исаије 58 очекују да Он одговори на њихову службу Њему, а шта Он одговара? Исаија 58:3; Малахија 3:14,15. Које чиниоце о нашем ставу у том погледу - и према Богу и према ближњима - треба да преиспитамо данас?**

"(Исаија 58:1–3). Пророк нам овде представља људе који окривљују Бога што им не даје све што они себично траже. Бог у свом одговору на њихове жалбе показује да они не заслужују то што траже из Његове руке, јер нису поступали праведно." – *The General Conference Bulletin, May 31, 1909.*

"Постови ових верника (из Исаије 58) су само варка, исмејавање понизности. Они су задржали све непожељне црте карактера. Њихова срца нису очишћена од прљавштине. Њих није обасула омекшавајућа сила Божје милости. Њима недостаје Свети Дух, недостаје им његов слатки утицај. Они не показују покајање, нити веру која делује кроз љубав. Они су неправедни и себични у поступању према својим ближњима, немилосрдно угњетавајући оне које сматрају нижима од себе. Ипак, они се жале како их Бог не уздиже изнад свих осталих ради њихове праведности." – *The Review and Herald, June 25, 1901.*

"Људи које је пророк Исаија требало да опомене... имају обличје побожности, и сматрају да имају право на нарочиту наклоност и благослове, зато што делују врло побожно и одржавају редовно верске службе. Тиме они бивају све задовољнији собом, и осећају се као младић који је дошао Христу, тврдећи да држи све заповести, са питањем: 'шта ми још недостаје?'... Овај младић је ласкао себи да је држао све Божје заповести. Међутим, да ли је то заиста био случај? Не. Он није волео Бога изнад свега; волео је своје богатство, које му је дато само на коришћење, више него Бога; није волео ни своје ближње као самог себе, јер није био вољан да им подели своје богатство. Волео је своју имовину више него што је волео душе за које је Христос био спреман да жртвује живот." – *The Review and Herald, October 13, 1891.*

"Морамо се чувати од самосажалевања. Немојте се никада одавати осећању да вас други не поштују као што би требало, да се ваши напори не цене, или да је ваш рад пренапоран. Нека сећање на све оно што је Христос поднео нас ради ућутка сваку помисао на гунђање и сваки уздах. Са нама се ипак боље поступа него што се поступало са нашим Учителем." – *Здравље и срећа, 425.*

5. ПОБУДЕ КОЈЕ УПРАВЉАЈУ ДЕЛИМА

- а. У Исаји 58, која је била истинска побуда за пост Божјег народа? Исаји 58:4. Како морамо избегавати овакав дух? Лука 7:33-35.

"Постови јеврејског народа нису служили на част Спаситељу света. Они су постили у својој охолости и самоправедности, док је Христос у понизности јео с цариницима и грешницима.

"Дело сотонино од самог његовог пада било је да оптужује, и сви они који одбијају Богом послану светлост настављају истим путем и данас. Они радо откривају оно што код других сматрају погрешним. Такви су били и фарисеји. Кад су пронашли нешто због чега би могли да оптуже ученике, они то нису говорили њима као онима за које су сматрали да су у заблуди. О ономе што су код ученика сматрали тешким преступом (кршење суботе), говорили су Христу. Међутим, кад су сматрали да је Христос прекршитељ, онда су опет Њега оптуживали код ученика. Њихово дело било је да заваде и међусобно удаље срца." – *Коментари библијских текстова*, 451.

"Када своје молитве приносимо у самопоуздању, када не стражимо и не доводимо своја дела у склад са молитвама, ми у очима неба нисмо верници. Нама недостаје вера која ради кроз љубав и чисти душу; јер ће истинска вера навести онога који је поседује да сахрани телесна дела, и да разапне себичност, љубав према себи, нестрпљење и самоправедност. Они који заиста желе да буду Христови следбеници морају свакодневно да се уче кротости и понизности, како би могли да говоре обазриво, да испољавају учтивост и љубазност, да имају нежна срца, и да у дом уносе саосећање и светлост. Сва неслога, сва расправа, сви ударци злобног језика и песница, морају се одбацити. Заповеднички дух мора се обуздати, док се љубазност и склоност покоравану морају неговати." – *The Review and Herald*, June 5, 1894.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Које библијско начело одређује степен наше одговорности према Богу?
2. Зашто директно сведочанство и укоравање греха наилазе на противљење?
3. Ако озбиљно схватамо вечни живот, како ћемо се односити према начелима?
4. Шта је било погрешно у посту Јевреја из Исаје 58?
5. Постили ми или не, какав став може да одмогне нашим молитвама?

Мисија за садашње време

"И твоји ће сазидати старе црквене темеље, и подигнућеш темеље који ће стајати од кољена до кољена, и прозваћеш се: који сазиде развалине и оправи путеве за насеље." – *Исаија 58:12.*

"Остатак народа Божјег који као реформатор стоји пред светом, мора показати да је Божји закон основ сваке трајне реформе... Он мора да 'сазида развалине и оправи путеве за насеље' (*Исаија 58:12*)." – *Пророци и цареви, 463.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Welfare Ministry, 29-41.*

☐ *Недеља*

18. септембар

1. ЗНАЦИ ИЗВЕШТАЧЕНЕ ПОБОЖНОСТИ

а. Како можемо избећи лажну понизност? *Исаија 58:5; Филиплџанима 2:3,14,15.*

"Нека нико не мисли да је уместо праве понизности довољно само оборити главу попут трске. Таква понизност је обмана; јер тамо где нема кротости у срцу, неће је бити ни у животу. Они који само исповедају истину, а нису творци речи рушиће породичне олтаре и распиривати неслогу и препирке у дому, и оскудеваће у светим и благотворним делима која извиру из вере у Христа. Најубедљивији доказ силе јеванђеља за свет биће њен утицај на живот оних који верују у њега. Прави хришћанин ће представљати Христа и неће гунђати и жалити се на Бога или своје ближње...

"Они који су хришћани само споља нису на благослов ни себи ни другима, чак и ако посте, облаче се у кострет и посипају се пепелом. Они задржавају старе навике: преку нарав, сумњу, љубомору, осуђивање других – све то доказује да нису под утицајем Христове милости. Када пропусти да поступају онако како би Христове поступило, они кривицу и одговорност пребацују на околности или људе са којима су били у додиру. Уместо да се преиспитају како би увидели у чему је узрок њихове недоследности, они оплакују своје стање и сматрају да су њихове потешкоће последица туђих недела." – *The Review and Herald, June 5, 1894.*

2. ПОСТ КОЈИ ЈЕ БОГ ИЗАБРАО

а. Какав пост је доказ највишег степена хришћанске побожности? Исаија 58:6.

"Дело добротинства на које се позива у овој глави (Исаија 58) је дело које Бог захтева од свог народа у ово време." – *VI Сведочанствено, 163 (стари издање)*.

"Када приказујемо савршенство које се налази у (Божјим) захтевима, у Његовим заповестима, у Његовом закону, ми приказујемо оно што ослобађа од окова безаконја и уместо да су људи просто приморани да посте и да су оковани ланцима греха, попустиће стеге безаконја и они које непријатељ тлачи биће слободни." – *Manuscript Releases 5, 38*.

"Откријте које су потребе сиромашних и невољних, а затим их у љубави и саосећању охрабрите, улијте им наду и уздање делећи са њима добра која вам је Бог подарио. Тиме ћете извршити онај задатак који вам је Бог наменио. 'Да отпустиш потлачене' (Исаија 58:6). Не мирујте све док не изломите сваки јарам. Није могуће занемарити ово дело и бити послушан Богу." – *Pacific Union Recorder, July 21, 1904*.

б. Шта је још укључено у прави Божји пост? Исаија 58:7.

"(Исаија 58:6,7) То је упутство које је Христос прописао за малодушну, колебљиву, дрхтећу душу. Они који су ојађени, који ходе у жалости пред Господом, треба да се пробуде и да помажу онима којима је помоћ потребна..."

"У том циљу Бог тражи од Заједнице већу побожност, исправније осећање дужности, јасније схватање обавеза према свом Творцу. Он тражи од ње да сачињава један чист, посвећен радан народ. Хришћанско дело пружања помоћи је једно од средстава којима се то постиже, јер Свети Дух одржава везу са свима који врше службу Божју." – *VI Сведочанствено, 164 (стари издање)*.

"Запамтите да треба да спасимо свет. Ми треба да урадимо свој део, да стојимо на Христовој страни као Његови сарадници. Он је глава; ми смо Његова помоћна рука. Његова је намера да ми кроз здравствено–мисионски рад ослободимо потлачене, скидајући са њих тежак терет. Немојмо затварати очи пред патњом око нас и не будимо глуви за невољничке јечаје којих је све више. Христос је највећи мисионар кога је свет икад познавао. Он је дошао да подигне и разведри тужне и невољне, и у овом раду ми треба да сарађујемо са Њим." – *Welfare Ministry, 118*.

3. РЕФОРМИСАЊЕ НАШИХ НАВИКА У ГОВОРУ

а. Које изобилно обећање је дато свима који вером учествују у радосном служењу невољнима? Исаија 58:8.

"(Исаија 58:8) Кад се чланови наших скупштина појединачно прихвате рада који им је намењен, они ће бити окружени једном сасвим другачијом атмосфером. Њихови напори ће бити праћени благословима и силом. Постићи ће вишу духовну културу и племенитост срца. Биће савладана себичност која је окивала њихове душе. Њихова вера ће постати живо начело." – *VI Сведочанство, 165 (стипаро издање).*

б. Зашто морамо у потпуности искоренити нехришћанску навику 'пружања/упирања прста'? Исаија 58:9,10; Матеј 7:1-5.

"Управо они који су слепи за своје сопствене мане често најбрже приметите мане других, најбржи су да критикују њихове речи и да их осуде за нешто што су урадили или пропустили да ураде..."

"Свако грубо критиковање других, свака реч самољубља, значи 'пружати прст и говорити зло' (Исаија 58:9). Охоло уздизање својег ја, као да смо беспрекорни, преувеличавање мана других, представља увреду за Бога..."

"Ми немамо права да ускратимо поверење брату због неких злих гласина које смо чули, због оптужби или претпоставки да је он учинио нешто лоше. Често, зли извештаји који допиру до нас потичу од оних који су Божји непријатељи, од оних који се удружују са непријатељем у његовом делу опадања браће. Они који не хају за Спаситељеве речи: 'Гледајте дакле како слушате' (Лука 8:18) дозвољавају својим непосвећеним ушима да погрешно чују, својим изопаченим чулима да криво уображавају, и својим злим језицима да погрешно извештавају."

"Многи који оптужују браћу неће отворено иступити и разговарати са онима за које сматрају да су у заблуди, већ ће отићи другима, и под маском пријатељства са заблуделима, осуђиваће такве. Понекад ће се ови тужитељи отворено сагласити са онима којима потајно желе да науде. Они ће оптужбе које су само претпоставке износити као чињенице, и неће успети јасно да предоче онима које оптужују шта су њихове конкретне погрешке, онемогућивши их на тај начин да одговоре на оптужбе изнете против њих." – *The Review and Herald, May 7, 1895.*

4. ГРАДИТИ, А НЕ УНИШТАВАТИ

а. Коју промену ћемо искусити ако задобијемо победу над "јармом, пружањем прста и причањем зла"? Исаија 58:10,11.

"Они који би могли да послуже на добро у напредовању Христовог дела, али који своје способности користе да би срушили, уместо да изграђују, осетиће гњев Божји. Они ће искусити Христове патње које је поднео да би спасио човека од казне за преступ закона. Човекова вредност и степен његове одговорности откривају се једино на крсту Голготе." – *The Southern Watchman, March 31, 1908.*

"Чинити добра – то је одличан лек за сваку болест. Они који се посвете нашем делу треба да се обрате Богу, а Он је обећао да ће их услишити. Њихова душа ће бити освежена током суше, а они ће бити као наводњени врт чије воде никада не пресушују.

"Пробудите се, браћо и сестре. Не плашите се добрих дела. 'А добро чинити да нам се не досади; јер ћемо у своје вријеме пожњети ако се не уморимо' (Гал. 6,9). Не чекајте да вам се каже шта вам је дужност. Отворите очи и погледајте оне који се налазе око вас; упознајте се с беспомоћнима, увеленима и сиромашнима. Не скривајте се од њих и не затварајте очи пред њиховим невољама. Ко својим животом пружа доказе о чистој вери коју помиње Јаков, неукраљаној себичношћу и поквареношћу? Ко настоји да учини све што је у његовој моћи да би помогао у великом делу спасења?" – *II Сведочанство, 27,28.*

б. Опиши мисију која нам је додељена и обећање које је прати. Исаија 58:12,13 (први део).

"Божји народ има нарочити задатак да сазида развалине начињене у Његовом закону и уколико се више приближавамо крају, утолико тај задатак постаје хитнији. Сви који љубе Бога показаће држањем Његових заповести да носе Његов печат. Они поправљају 'путеве за насеље'... (Исаија 58:13,14) Истински лекарско мисионарски рад је неразлучиво повезан с држањем Божјих заповести у којима је субота нарочито поменута пошто она представља велики споменик стваралачког дела Божјег. Празновање суботе је повезано са делом успостављања моралног лика Божјег у човеку. То је служба коју народ Божји треба да врши у ово време." – *VI Сведочанство, 163,164 (стари издање).*

5. МИР КОЈИ НАМ ДАЈЕ КНЕЗ МИРА

- а. Шта треба да схватимо о истинској хришћанској корисности која је карактеристика оних који држе суботу? Исаија 58:13,14.**

"Видела сам како суботом цело небо будно посматра оне који извршавају захтеве четврте заповести и празнују суботу. Анђели бележе интересовање и поштовање које они указују тој божанској установи. Они људи који славе Господа Бога у својим срцима побожношћу своје душе и који се труде да искористе свете часове славећи суботу како најбоље умеју и славе Бога тиме што се радују суботи – ти људи примају од анђела нарочити благослов светлости и здравља и њима је била подарена нарочита снага. С друге стране, анђели су окретали своје лице од оних који нису поштовали светост Божјег посвећеног дана и ускратили су им светлост и снагу. Видела сам их покривене облаком, очајне и често туробне. Осећали су да немају Духа Божјег." – *II Сведочанство, 793.*

"Они који су живели не да би угађали сами себи, него да би били благослов несрећнима који имају тако мало благослова – како ће њихова срца бити прожета задовољством! На њима ће се остварити обећања: 'И благо ће ти бити што ти они не могу вратити; него ће ти се вратити о васкрсенију праведника' (Лука 14:14)." – *VI Сведочанство, 191,192 (стари издање).*

"Субота ће бити радост и милина свима онима који је примају као знак стваралачке и избавитељске Христове силе. Видећи Христа у њој, они се радују у Њему. Субота им указује на дела стварања као на доказ Његове силне моћи у избављењу. Субота подсећа на изгубљени Едемски врт и истовремено указује на мир успостављен кроз Христа." – *Жеља векова, 269.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Наведи неке примере лажне и праве понизности.
2. Какав лицемерни пост Бог осуђује?
3. Како ја могу да учествујем у најбољем посту који Бог жели за мене?
4. Која људска тежња за рушењем може да буде преиначена у изграђивање?
5. Укратко опиши Божји славни план за поштоваоце суботе данас.

Анђели њомажу у њридобиању душа

"Нису ли сви они службени духови, који се шаљу да служе онима који ће наслиједити спасање?" - Јеврејима 1,14.

"Радосна порука забележена у посланици Јеврејима 1,14 упућена је свима нама. Цело ово поглавље представља чудесно охрабрење за сваку кушану и намучену душу. 'А коме од анђела рече кад: сједи мени са десне стране док положиш непријатеља твоје подножју ногама твојим? А нису ли сви они службени духови, који се шаљу да служе онима који ће наслиједити спасање?' Ове поруке допиру све до наших дана и односе се на све који треба да буду наследници спасања. Анђели стварно долазе на овај свет, и нису увек невидљиви. Они понекад заклоне свој анђеоски изглед и појављују се као људи, разговарајући са људским бићима и просветљују их.

Када се неки нађу у тешкој ситуацији и треба да донесу судбоносну одлуку, анђели се уједињују са правим и свесрдним слугама Христовим да таквим душама притекну у помоћ.

Када би у ширењу јеванђеља улогу која је дата људима преузели анђели, онда сигурно не би целе области биле остављене у мраку и сени смртноме. Дело би се веома брзо ширило као што је у Библији и приказано анђелом који лети посред неба објављујући вечно јеванђеље свима који живе на земљи. Али Господ у том погледу не чини ништа без сарадње са човеком. Кад би људска оруђа могла да виде и чују колико се анђели интересују за људе, какви би апели били упућивани и каквим би горућим речима преносили на друге оно чиме их је небо задужило! Бог је испољио своју љубав према људима учинивши их својим сарадницима у делу спасавања. Од свих који су примили небеско надањуће с правом се очекује да шире Јеванђеље. 'Ми смо Богу помагачи', позвани да Га представимо свету као гласници љубави. Ми треба да сарађујемо у делу небеских изасланика. Од припадника свог народа Бог очекује да светлост коју им Он шаље преко небеских анђела, преносе на свет." - *Мој животић данас, 331.*

Добровољни дар прве суботе

2. ЈУЛ 2016
За цркву на острву
Маре, Нова Каледонија

6. АВГУСТ 2016
За мисионске школе
и образовне пројекте

3. СЕПТЕМБАР 2016
За санаторијум у
Бањосу, Еквадор